

การศึกษาการฟอกเงินกับตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาค

STUDY OF THE RELATIONSHIP BETWEEN MONEY LAUNDERING AND SELECTED
MACRO ECONOMIC VARIABLES

ไพฑูรย์ ประเสริฐไกร

บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาการฟอกเงินกับตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาค

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

STUDY OF THE RELATIONSHIP BETWEEN MONEY LAUNDERING AND
SELECTED MACRO ECONOMIC VARIABLES

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for MASTER OF ARTS (Master of Arts Program in Managerial Economics)

Faculty of Economics Srinakharinwirot University

2018

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ของ

ไพฑูรย์ ประเสริฐไกล

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

ที่ปรึกษาหลัก

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชพันธุ์ เขยจิตร)

(อาจารย์ ดร.สมหมาย อุดมวิทิต)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ศิวลาภ สุขไพบูลย์วัฒน์)

ชื่อเรื่อง	การศึกษาการฟอกเงินกับตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาค
ผู้วิจัย	ไพฑูรย์ ประเสริฐไกร
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รัชพันธุ์ เขยจิตร

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์สองประการ คือ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ ลักษณะและรูปแบบของการฟอกเงิน และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการฟอกเงินกับตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาค โดยทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการฟอกเงิน กับตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาค โดยใช้ข้อมูลทศนิยมแบบอนุกรมเวลา แบบรายเดือนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 – 2560 จำนวน 48 เดือน จากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) และธนาคารแห่งประเทศไทย ผลการศึกษารั้งนี้ทำการศึกษาการฟอกเงินกับความสัมพันธ์ของตัวแปรทางเศรษฐกิจในระดับมหภาค ผลการศึกษิตามวัตถุประสงค์ พบว่า ผลการทดสอบความหยุดนิ่งของข้อมูลของตัวแปรทางการฟอกเงิน อันได้แก่ ปริมาณธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย, มูลค่าที่ศาลสั่งยึดทรัพย์, จำนวนคดีที่ศาลสั่งยึดทรัพย์, มูลค่าทรัพย์สินที่สำนักงานปปง.ยึด และตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาค อันได้แก่ ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ, ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ณ ค่าระดับ พบว่า ข้อมูลมูลค่าทรัพย์สินที่สำนักงานปปง. ยึดทรัพย์ (AML) ผลการทดสอบพบว่าที่ระดับ First Difference with Trend and Intercept, First Difference with Intercept, First Difference without Trend and Intercept ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 ค่าสถิติ ADF มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤติ MacKinnon ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 ผลแสดงผลการทดสอบการร่วมไปด้วยกันของอนุกรมเวลา หรือ Co-Integration Test พบว่า ปริมาณธุรกรรมทางการเงินที่มีเหตุอันควรสงสัย กับปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ มีลักษณะร่วมไปด้วยกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงให้เห็นว่า ข้อมูลอนุกรมเวลาทั้งสองข้อมูลนั้นมีลักษณะร่วมไปด้วยกัน สะท้อนให้เห็นว่า ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและปริมาณจำนวนธุรกรรมทางการเงินที่มีเหตุอันควรสงสัยนั้น มีความสัมพันธ์กันในดุลยภาพระยะยาว

คำสำคัญ : การฟอกเงิน, ตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาค, ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

Title	STUDY OF THE RELATIONSHIP BETWEEN MONEY LAUNDERING AND SELECTED MACRO ECONOMIC VARIABLES
Author	PAITON PRASERTKLAI
Degree	MASTER OF ARTS
Academic Year	2018
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Ratchapan Choiejit

This study had the following two objectives, which were as follows: (1) to analyze the patterns of money laundering in Thailand, and (2) to test the long-tren relationship between money laundering and macroeconomic growth variables in the long run. The secondary data in terms included data compiled by the anti-money laundry office and Bank of Thailand was employed in this study. The time series variables adopted for this study were adopted for this study concerned economic growth. A unit root test and a co-integration test were adopted to indentify long term relationships. The results of the unit root test showed that economic growth, financially, transactions and number of cases that primary court has heard regarding cases of money laundering were stationary at the first statistical difference. Furthermore, the results of the co-integration test reveal a long term run relationship between the time series variables examined in this study was the economic growth, but there was no long run relationship between the number of cases heard by the primary court and resulting in terms of money laundering and the economic growth.

Keyword : Money Laundering, Macroeconomic Variables, Suspicious Transaction Report

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องด้วยได้รับความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รัชพันธุ์ เชนจิตร อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษา ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยตระหนักถึงความตั้งใจจริง และความทุ่มเทของอาจารย์ที่ปรึกษา และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. ศิวลาภ สุขไพบุลย์วัฒน์ อาจารย์ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความอนุเคราะห์ และให้คำปรึกษาในงานวิจัยอีกท่าน รวมถึงขอขอบพระคุณคณาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ทุกท่านที่ให้ความรู้ในการประสิทธิประสาทวิชา ตลอดจนเจ้าหน้าที่ และผู้เกี่ยวข้องของคณะเศรษฐศาสตร์ทุกท่าน ที่เอื้อเฟื้อและอำนวยความสะดวกเสมอมา จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และขอขอบพระคุณครอบครัว และเพื่อนๆ ที่คอยอยู่เคียงข้าง ให้กำลังใจตลอดการศึกษาในครั้งนี้

อนึ่ง ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยในครั้งนี้จะมีประโยชน์ต่อบุคคล หรือองค์กร และผู้วิจัยขอโน้มรับข้อบกพร่องต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น และยินดีรับฟังความคิดเห็น คำแนะนำ เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานวิจัยต่อไป

ไพฑูรย์ ประเสริฐไกล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญรูปภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
ขอบเขตการศึกษา	5
นิยามคำศัพท์	5
สมมุติฐานในการวิจัย.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล	26
การวิเคราะห์ข้อมูลและแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา	26
การทดสอบ Unit root (Unit root test)	27

การทดสอบการรวมไปด้วยกัน (Co-Integration Test)	29
บทที่ 4 ผลการดำเนินงานวิจัย	32
ผลการศึกษา	32
4.1 ผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูลหรือยูนิทราก (Unit Root Test)	34
4.2 ผลการทดสอบ Cointegration	42
4.3 ผลการทดสอบสมมติฐานเชิงเป็นเหตุเป็นผล (Granger Causality Test)	50
บทที่ 5 สรุปผลและเสนอแนะ	60
สรุปผล	60
ข้อเสนอแนะ	63
ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป	64
บรรณานุกรม	65
ภาคผนวก	68
ประวัติผู้เขียน	75

สารบัญตาราง

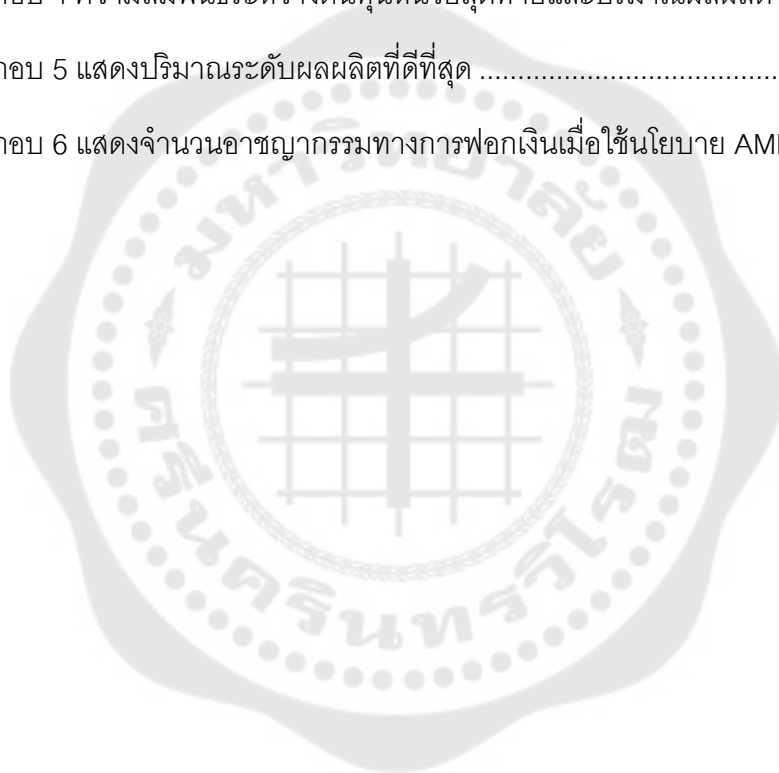
หน้า

ตาราง 1 จำนวนธุรกรรมของสถาบันการเงินที่รายงานต่อสำนักงานปง.	2
ตาราง 2 แสดงจำนวนความผิดปกติฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน.....	33
ตาราง 3 ผลการทดสอบ Unit Root ของข้อมูลมูลค่าทรัพย์สินที่ ปง . ยึด (AML).....	34
ตาราง 4 ผลการทดสอบ Unit Root ของข้อมูลปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ (MS)	36
ตาราง 5 ผลการทดสอบ Unit Root ของข้อมูลดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI).....	37
ตาราง 6 ผลการทดสอบ Unit Root ของข้อมูลจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย (SUS)	38
ตาราง 7 ผลการทดสอบ Unit Root ของข้อมูลมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ (COURT1).....	39
ตาราง 8 ผลการทดสอบ Unit Root ของข้อมูลจำนวนคำสั่งคดีอาัยทรัพย์ของศาล (COURT2)	40
ตาราง 9 ผลการทดสอบ Cointegration และ Unit Root ของค่าคลาดเคลื่อน กรณีมูลค่าทรัพย์สินที่ ปง. ยึด เป็นตัวแปรตามและปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบเป็นตัวแปรอิสระ	42
ตาราง 10 ผลการทดสอบ Cointegration และ Unit Root ของค่าคลาดเคลื่อน กรณีมูลค่าทรัพย์สินที่ ปง. ยึด เป็นตัวแปรตามและดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเป็นตัวแปรอิสระ.....	43
ตาราง 11 ผลการทดสอบ Cointegration และ Unit Root ของค่าคลาดเคลื่อน กรณีมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์เป็นตัวแปรตามและปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบเป็นตัวแปรอิสระ	45
ตาราง 12 ผลการทดสอบ Cointegration และ Unit Root ของค่าคลาดเคลื่อน กรณีมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์เป็นตัวแปรตามและดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเป็นตัวแปรอิสระ	46
ตาราง 13 ผลการทดสอบ Cointegration และ Unit Root ของค่าคลาดเคลื่อน กรณีจำนวนคำสั่งคดีอาัยทรัพย์ของศาลเป็นตัวแปรตามและจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเป็นตัวแปรอิสระ	47
ตาราง 14 ผลการทดสอบ Cointegration และ Unit Root ของค่าคลาดเคลื่อน กรณีจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเป็นตัวแปรตามและปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบเป็นตัวแปรอิสระ	49

ตาราง 15 ผลการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล (Granger Causality) ระหว่างมูลค่าทรัพย์สินที่ สำนักงานปง . ยึดทรัพย์ และปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ	51
ตาราง 16 ผลการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล (Granger Causality) ระหว่างมูลค่าทรัพย์สินที่ สำนักงานปง. ยึดทรัพย์ และดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม.....	52
ตาราง 17 ผลการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล (Granger Causality) ระหว่างมูลค่าที่ศาลมีคำสั่ง ยึดทรัพย์ และปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ	53
ตาราง 18 ผลการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล (Granger Causality) ระหว่างมูลค่าที่ศาลมีคำสั่ง ยึดทรัพย์และดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม	54
ตาราง 19 ผลการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล (Granger Causality) ระหว่างจำนวนคำสั่งคดี อายัดทรัพย์ของศาล และจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย.....	56
ตาราง 20 ผลการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล (Granger Causality) ระหว่างจำนวนธุรกรรมที่มี เหตุอันควรสงสัย และปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ	57

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 แสดงเส้นอุปทานของการประกอบสถานบริการค้าอาวุธสงคราม	14
ภาพประกอบ 2 แสดงการเปรียบเทียบเส้นอุปทานของธุรกิจค้าอาวุธสงคราม	15
ภาพประกอบ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างผลประโยชน์หน่วยสุดท้ายและปริมาณผลผลิต	16
ภาพประกอบ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนหน่วยสุดท้ายและปริมาณผลผลิต	17
ภาพประกอบ 5 แสดงปริมาณระดับผลผลิตที่ดีที่สุด	17
ภาพประกอบ 6 แสดงจำนวนอาชญากรรมทางการเงินเมื่อใช้นโยบาย AML/CFT	19

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและปัญหา

ปัญหาอาชญากรรมทางการเงิน หรือที่เรียกว่า “การฟอกเงิน” เป็นอาชญากรรมที่ถือว่ามีความผิดทางอาญา และจากการที่ได้มีการกำหนดให้การฟอกเงินเป็นความผิดร้ายแรงทางอาญา ทำให้มีจำนวน และมูลค่าการยึดอายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับกรณีการฟอกเงินเพิ่มมากขึ้น โดยมีสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือ สำนักงานปปง. เป็นผู้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในการเข้าจับกุม และยึดทรัพย์สินของบุคคล หรือคณะบุคคลตามความผิดมูลฐาน เพื่อนำเงิน และสินทรัพย์เหล่านั้นเข้าสู่กระบวนการทางกฎหมายต่อไป ลักษณะของการฟอกเงินเกิดขึ้นได้จากหลายช่องทาง เช่น การฟอกเงินผ่านเครือข่าย คีรติการฟอกเงินผ่านการลงทุน เช่น ตราสาร พันธบัตรรัฐบาล และอื่นๆ การฟอกเงินผ่านธนาคาร หรือสถาบันการเงิน รูปแบบของการฟอกเงินผ่านสถาบันการเงินมีทั้งในรูปแบบของการหลีกเลี่ยงการรายงานธุรกรรมทางการเงิน หรือเรียกว่าการหลีกเลี่ยงการถูกรายงานธุรกรรมทางการเงิน (ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย) จากตาราง 1 แสดงถึงจำนวนธุรกรรมทางการเงิน ทั้งธุรกรรมด้านเงินสด ทรัพย์สิน และธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ที่สถาบันการเงินได้รายงานต่อสำนักงานปปง. ซึ่งสังเกตได้ว่าจำนวนการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย Suspicious Transaction Report (SUS) มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งไม่สัมพันธ์กับธุรกรรมเงินสด ธุรกรรมทรัพย์สินที่ลดลง อาจเป็นการชี้ให้เห็นว่า พฤติกรรมการหลีกเลี่ยงการถูกรายงานธุรกรรมทางการเงินตามมาตรการป้องกันการฟอกเงินจากสถาบันการเงินของอาชญากรฟอกเงินมีพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงเพิ่มขึ้น จากปี 2557-2560 ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และด้วยมาตรการบดทอนโทษของคดีฟอกเงินที่รุนแรง และเป็นความผิดอาญาร้ายแรง อาจทำให้อาชญากร มีวิธีการ และขั้นตอนที่ซับซ้อนมากขึ้นในการนำเงินที่ได้จากการฟอกเงิน หรือ เพื่อหลีกเลี่ยงเข้าสู่ระบบ ต่อไป

ตาราง 1 จำนวนธุรกรรมของสถาบันการเงินที่รายงานต่อสำนักงานปง.

หน่วย : จำนวนครั้ง

ปี	ธุรกรรมเงินสด	ธุรกรรมทรัพย์สิน	ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย	ธุรกรรมรวม
2557	1,471,756	293,586	16,822	1,782,164
2558	1,186,958	414,397	12,448	1,613,803
2559	1,044,354	351,048	23,154	1,418,556
2560	1,070,920	308,517	36,883	1,416,320

ที่มา: สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน www.amlo.go.th

ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง และให้หมายความถึงการพยายามกระทำความธุรกรรมด้วยจำนวนการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยที่ได้รับการรายงานจากสถาบันการเงินและธนาคาร มีจำนวนเพิ่มขึ้นมาก เนื่องด้วยมาตรการกำกับดูแลของธนาคารที่มีความเข้มงวดและเฝ้าระวังพฤติกรรมของผู้ที่มีการทำธุรกรรมทางการเงินที่เข้าข่ายดังกล่าว หรือกล่าวได้ว่า การวิเคราะห์ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยนั้น เป็นการเฝ้าระวังและติดตามพฤติกรรมทางการเงินที่มีลักษณะซับซ้อนไม่ปฏิบัติตามแนวทางปกติที่พึงปฏิบัติของลูกค้าทั่วไป เช่น ตัวอย่างลักษณะพฤติกรรมที่ผิดปกติเข้าข่าย ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ทั้งธุรกรรมเงินฝาก และธุรกรรมสินเชื่อ ดังนี้ (บมจ.ธนาคารไทยเครดิต เพื่อรายย่อย, 2560)

1. ธุรกรรมด้านเงินฝาก มีลักษณะดังนี้

1.1 การทำธุรกรรมที่มีมูลค่าของเงินจำนวนมากผิดปกติ เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ หรือการเดินบัญชีที่ธนาคารมีข้อมูลอยู่

1.2 การฝากเงินสดจำนวนมาก โดยเฉพาะการฝาก หรือ ถอน พันธบัตร หรือโอนไปยังบัญชีอื่นเกือบทั้งจำนวนในระยะเวลาสั้น และปฏิบัติเช่นนี้บ่อยครั้ง โดยลูกค้าไม่มีข้อมูลรายได้ หรืออาชีพที่สอดคล้องกับการทำธุรกรรมลักษณะนี้

1.2.1 ลูกค้าเปิดบัญชีเงินฝากหลายบัญชีในจังหวัดเดียวกัน หรือในหลายจังหวัด เวลาใกล้เคียงกัน และมีการนำฝาก โอนเงินไปมา กระจายไปยังบัญชีต่างๆ โดยไม่สอดคล้องกับการประกอบอาชีพของลูกค้า

1.2.2 ลูกค้าซึ่งเป็นเจ้าของบัญชีมาทำธุรกรรมด้วยตนเอง แต่ไม่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรม หรือไม่สามารถให้ข้อมูลที่จำเป็นเพื่อเจ้าหน้าที่ได้ กรอกแบบรายงานได้

2. ธุรกรรมด้านสินเชื่อ มีลักษณะดังนี้

2.1 ลูกค้าชำระหนี้ คือนธนาคารในครั้งเดียว โดยเป็นธุรกรรมที่มีขนาดใหญ่ และไม่สอดคล้องกับฐานะทางการเงินของลูกค้า

2.2 ลูกค้าทำธุรกรรมจำนองสังหาริมทรัพย์ หรือ อสังหาริมทรัพย์ เป็นระยะเวลาสั้น และไถ่ถอนออก โดยยอมเสียดอกเบี้ยปรับจากการไถ่ถอน คือก่อนกำหนดแก่สถาบันการเงิน

การศึกษาลักษณะของธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยที่อาจเป็นหนึ่งในช่องทางหนึ่งของการฟอกเงิน อาจมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้งานวิจัยของ(Stancu & Rece, 2009) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการฟอกเงินและความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และพบว่า มูลค่าการฟอกเงินนั้นมีความสัมพันธ์กัน กับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ประเทศไทยการศึกษาในลักษณะดังกล่าวยังแพร่หลายไม่มากนัก จึงเป็นที่มาความสนใจของผู้วิจัยในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อศึกษาการฟอกเงินกับตัวแปรทางเศรษฐกิจในระดับมหภาคว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ หากมีความสัมพันธ์กันแล้วลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ทั้งทางการฟอกเงิน และตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาคนั้นเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกันหรือไม่ เพื่อให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) ทำหน้าที่ในการ ควบคุม กำกับ ดูแล ตรวจสอบ ออกกฎข้อบังคับที่ป้องกันอาชญากรรมทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพและลดพฤติกรรมกรรมการฟอกเงินรวมทั้งอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินในสังคมไทย

ลักษณะการศึกษาลักษณะของการฟอกเงินที่อาจมีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Stancu & Rece, 2009) โดยทำการศึกษาครั้งนี้ให้เห็นภาพรวมของความสัมพันธ์ที่แสดงให้เห็นว่าระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจมีผลกระทบต่อกระบวนการจัดการฟอกเงินที่กระทบต่อเศรษฐกิจ โดยกำหนดการฟอกเงิน ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และมูลค่าการฟอกเงินให้มีความสัมพันธ์กัน โดยกำหนดมีตัวแปร (Y) คือ ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และตัวแปร (X) คือ การฟอกเงิน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยยะ ซึ่งงานวิจัยนี้อาจเป็นแนวทางในการศึกษากรณีดังกล่าวเนื่องจากในประเทศไทยยังไม่มีการศึกษาผลกระทบของธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างจริงจัง จึงเป็นที่มาความสนใจของผู้วิจัยในการศึกษาครั้งนี้

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force : FATF) ซึ่งเป็นหน่วยงานระดับนานาชาติ ทำหน้าที่

กำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์เพื่อสร้างมาตรฐานระหว่างประเทศ และการพัฒนาส่งเสริม นโยบายเพื่อต่อต้านการฟอกเงิน และการจัดหาเงินทุนการก่อการร้าย ของประเทศต่างๆ ดังเช่น

ประเทศสหรัฐอเมริกา ถือว่าเป็นประเทศแรกๆ ที่เริ่มบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันข้ามชาติ(Dahms & Mitchell, 2007)ที่รู้จักกันคือ“ รัฐ บัญญัติว่าด้วยพฤติกรรมกรรมการคอร์รัปชันในต่างประเทศ ”(Foreign Corrupt Practices Act (FCPA)) จึงเป็นที่มาของการกำหนดให้การฟอกเงินเป็นความผิดทางอาญาอย่างชัดเจน โดยมี หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงคือ Financial Crimes Enforcement Network (FinCEN) ทำหน้าที่ วิเคราะห์ ตรวจสอบ และสืบสวน อาชญากรรมด้านการฟอกเงินในประเทศ โดยมีความประสงค์ที่ จะใช้กฎหมายดังกล่าวเพื่อเป็นเครื่องมือในการตัดทอนทางเศรษฐกิจของอาชญากร และการทุจริต ต่อมาประเทศสหรัฐอเมริกามีการตรากฎหมายมากมาย เช่น กฎหมาย RICO, CCE และ BSA โดยทุกกฎหมายมีปลายทางเหมือนกันคือ มุ่งเน้นในการริบทรัพย์ และดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดต่อ การทุจริต ข้อโกง ทรัพย์สินที่เข้าข่ายที่จะถูกริบได้ตามกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา อาทิเช่น (แสวง บุญเฉลิมวิภาส, 2012)

1. ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับขบวนการค้ายาเสพติด (Property Related to Drug Crimes)
2. ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน (Property Related to Money-Laundering Crimes)
3. ทรัพย์สินที่อาจถูกริบได้ตามกฎหมายอื่น

ประเทศไทยมีการบัญญัติมาตรการสำหรับการป้องกันการฟอกเงินอันได้แก่ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 (Anti-money Laundering and Combating the Financing of Terrorism : AML/CFT) โดยมีสำนักงานป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน (ปปง.) (วิมล, 2018) ทำหน้าที่ในการ ควบคุม ดูแล ตรวจสอบ ออกกฎข้อบังคับให้ ธนาคาร เพื่อให้สถาบันการเงินรวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้มีหน้าที่รายงานปฏิบัติตาม โดยมีเลขานุการสำนักงานปปง. เป็นผู้บังคับบัญชา

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์รูปแบบ และลักษณะการฟอกเงิน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการฟอกเงินกับตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาค

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการศึกษาการฟอกเงินกับตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาค จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา เพิ่มการตระหนักรู้ของผู้ปฏิบัติหน้าที่ และผู้ที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการฟอกเงิน รวมถึงผลของการศึกษาในครั้งนี้อาจเป็นประโยชน์ต่อภาครัฐในการศึกษาผลกระทบของการฟอกเงินที่อาจเป็นผลพวงต่อระบบเศรษฐกิจในอนาคต รวมไปถึงการขยายวงกว้างไปถึงการพิจารณาตราการในการป้องกัน และบทลงโทษที่เหมาะสมต่อปัญหาการฟอกเงิน รวมถึงการคอร์รัปชันในอนาคต และเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติในอนาคตต่อไป

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการศึกษา โดยทำการศึกษาเพียงช่วงเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557- 2560 เท่านั้น
2. ขอบเขตด้านการศึกษา ศึกษาความสัมพันธ์ของการฟอกเงินกับตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาค ข้อมูลที่นำมาศึกษานี้ได้แก่ ข้อมูลตัวแปรการฟอกเงิน ได้แก่ ปริมาณธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ได้จากข้อมูลรายงานสถิติของสถาบันการเงินต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จำนวนคำสั่งคดีอาัยดทรัพย์ของศาล มูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ และข้อมูลจำนวนคดีที่ศาลชั้นต้นพิพากษายึดทรัพย์ และข้อมูลตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาค ซึ่งในการศึกษาใช้ ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ และดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม เป็นตัวแทน

นิยามคำศัพท์

การฟอกเงิน (Money Laundering) เป็นคำที่ใช้กำหนดการกระทำของอาชญากรที่กระทำการโดยนำเงินที่ได้มาอย่างไม่ถูกกฎหมายเข้าสู่ระบบทางการเงินเพื่อเสมือนให้เงินนั้นทราบที่มาที่ไปและถูกต้องตามกฎหมาย โดยการกระทำดังกล่าวได้เพิ่มจำนวนมากขึ้น รวมถึงช่องทางการขโมยข้อมูลที่พัฒนามากขึ้นด้วยการอาศัยเทคโนโลยีทันสมัย เส้นทางเข้า-ออกของเงินส่วนใหญ่จะผ่านสถาบันการเงินเป็นหลัก ทำให้สถาบันการเงินกลายเป็นช่องทางการก่ออาชญากรรมโดยปริยาย และมียุทธวิธีการนำเงินที่เรียกกันทั่วไปว่า “เงินสกปรก” (Dirty Money) ผ่านกระบวนการทางธุรกรรมประเภทต่าง ๆ ให้กลายเป็นเงินที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือที่เรียกกันว่า “เงินสะอาด” โดยมีการให้ความหมายของการฟอกเงินจากนักวิชาการหลากหลาย ดังนี้ (อิทธิชัย รามสูต, 2556)

การฟอกเงิน คือ การกระทำด้วยประการใด ๆ นั้น เพื่อปกปิดหรือเป็นอำพรางในลักษณะที่แท้จริงการได้มา แหล่งที่ตั้ง การจำหน่าย การโอน การได้สิทธิใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการ

กระทำความผิดให้ดูเหมือนว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย (ไชยยศ เหมะรัชตะ, 2540)

การฟอกเงิน คือ การเปลี่ยนแปลงเงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดมูลฐานให้กลายเป็นเงินหรือทรัพย์สินที่ดูเหมือนหนึ่งว่าได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือพิสูจน์ไม่ได้ว่าได้มาโดยไม่ชอบ ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การนำเงินออกไปนอกประเทศ การฝากเงินกับสถาบันการเงิน การตั้งบริษัท หรือการตั้งกิจการขึ้นบังหน้า การซื้อขายที่ดิน การแลกเปลี่ยนเงินตราสกุลอื่น การให้ผู้อื่นถือเงิน หรือถือทรัพย์สินนั้นไว้แทน (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง, 2548)

การฟอกเงิน คือ การเปลี่ยนแปลงเงินที่ได้มาโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายให้กลายเป็นเงินที่ได้มาโดยสุจริตหรือพิสูจน์ไม่ได้ว่าเป็นการทุจริตคือ กระบวนการที่ทำให้เงินสกปรกกลายเป็นเงินสะอาด หรือกลายเป็นเงินที่สามารถอ้างอิงได้ว่ามีที่มาอย่างไร สาเหตุที่ต้องมีการฟอกเงินเพราะว่าเงินที่ได้มาจากธุรกิจผิดกฎหมายนั้นไม่สามารถอ้างอิงแหล่งที่มาหรือไม่ได้รับการยอมรับในทางสังคม ดังนั้น โดยความหมายของการฟอกเงินจึงไม่ได้ผูกติดกับกิจกรรมในกิจกรรมหนึ่งโดยทั่วไป การฟอกเงินจึงให้ความหมายถึงการนำเงินสกปรกจากกิจกรรมที่ถือเป็นอาชญากรรมร้ายแรงต่างๆ มาทำให้เป็นเงินสะอาด (วีระพงษ์ บุญญากาศ, 2557)

ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth: GDP) หมายถึง การขยายกำลังการผลิตสินค้าหรือบริการโดยใช้ปัจจัยการผลิต การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ให้ได้มาซึ่งผลผลิตที่มากขึ้นผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น (Real GNP) สูงขึ้น (ทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์, 2547) และนักวิชาการให้ความหมายดังนี้ นักวิชาการให้ความหมายดังนี้ (ผ.ศ. นิรมล สุธรรมกิจ, 2547)

Kindleberger & Herrick (1958) ให้ความหมายว่า “ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นการเพิ่มขึ้นของผลผลิต ปัจจัยการผลิตและประสิทธิภาพในการผลิต”

George Leland Bach (1954) ให้คำนิยามว่าเป็น “การขยายตัวของสินค้าและบริการทั้งหมด หรือการค้าที่มีผลต่อบุคคลขยายตัวเพิ่มขึ้น

ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย Suspicious Transaction Report (SUS) หมายความว่า ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง และให้หมายความรวมถึงการพยายามกระทำธุรกรรมดังกล่าวด้วย (บริพัตร ธนอมนาม, 2559)

การโอนเงิน หมายความว่า กระบวนการส่งมอบหรือโอนสื่อการชำระเงินเพื่อชำระราคา เช่นการโอนเงินภายในและภายนอกธนาคาร โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ

1. องค์กรและบุคคล หมายถึง ผู้จ่ายเงิน ผู้รับเงิน และองค์กรที่เป็นตัวกลางใน การชำระเงิน เช่น ธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงิน เป็นต้น

2. กระบวนการดำเนินการภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ธรรมเนียมปฏิบัติ ที่กำหนดบทบาท หน้าที่ และความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรและบุคคลต่าง ๆ รวมถึงกลไกการชำระเงินที่เกี่ยวข้อง

3. สื่อการชำระเงินประเภทต่าง ๆ เช่น เงินสด ตราสารการเงิน บัตรพลาสติก การโอนเงินทางบัญชี ตลอดจนถึงการชำระเงินด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ปริมาณเงินความหมายอย่างแคบ (Narrow Money) คือ ปริมาณเงินคือเงินที่หมุนเวียนอยู่ในมือประชาชน ประกอบด้วยธนบัตรและเหรียญกษาปณ์ที่อยู่ในมือประชาชน รวมถึงสิ่งที่คล้ายเงิน หรือเปลี่ยนเป็นเงินได้ง่าย เช่น เงินฝากกระแสรายวัน ซึ่งเป็นเงินฝากเพื่อเรียกที่ประชาชนฝากไว้ที่ระบบธนาคาร หุ้นกู้ ตัวเงินระยะสั้น (พิมพ์ลัทธิชัย พัฒนาชัย, 2559)

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (Production Index) คือ เป็นตัวชี้ให้เห็นทิศทางการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเป็นรายผลิตภัณฑ์ และรายสาขาอุตสาหกรรม ว่าผลิตภัณฑ์ในกลุ่มอุตสาหกรรมใดหรือสาขาใดที่มีปริมาณการผลิตมีแนวโน้มการขยายตัวหรือหดตัว

สมมุติฐานในการวิจัย

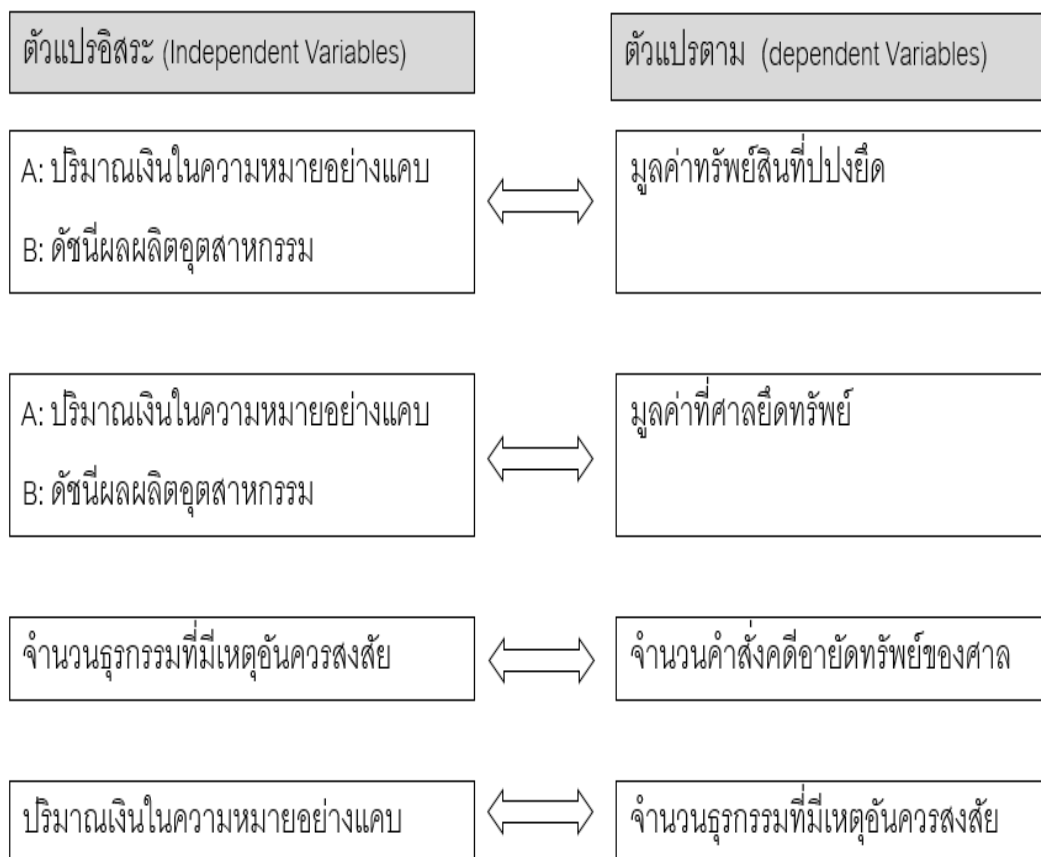
1. ตัวแปรทางการเงินฟอกเงิน และตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาค มีระดับความสัมพันธ์แตกต่างกันเมื่อเวลาเปลี่ยนไป

2. ตัวแปรทางการเงินฟอกเงิน เช่น ปริมาณธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยอาจมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันกับปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ ซึ่งเป็นตัวแปรด้านเศรษฐกิจระดับมหภาค

3. ตัวแปรทางการเงินฟอกเงิน และตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาค อาจไม่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถแบ่งกรอบแนวคิดในการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ได้แก่ กรอบแนวคิดในการวิจัยวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการพอกเงินกับตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาค

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษางานวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยกับปริมาณธุรกรรมทางการเงิน โดยจะกล่าวถึงมาตรการขอเบี่ยงเบนข้อบังคับของ หน้าที่ของสำนักงานปปง. และ Financial Action Task Force (FATF) และแสดงกระบวนการการวิเคราะห์ข้อมูลลูกค้าที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อการฟอกเงิน เมื่อสถาบันการเงินมีความสงสัยต่อธุรกรรมที่เกิดขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับกฎหมายป้องกันการฟอกเงิน (ไชยยศ เหมะรัชตะ, 2540)

2.1 แนวคิด Hridenheimer, 1978 ได้แบ่งลักษณะการคอร์รัปชันออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

2.1.1 คอร์รัปชันที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานราชการสมัยใหม่ (Public Office) เป็นแนวคิดที่มองว่าการคอร์รัปชันเป็นการแสดงออกของการใช้อำนาจในทางที่ผิดเพื่อหวังผลประโยชน์ส่วนตัว โดยเกี่ยวข้องกับการให้สินบน ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นเงินทองเสมอไป

2.1.2 คอร์รัปชันที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ (Economic) แนวคิดนี้มองว่าการคอร์รัปชันจะเป็นเรื่องของข้าราชการที่ซื้อฉลเห็นหน่วยราชการของตน เหมือนเป็นแหล่งทำธุรกิจที่ทำรายได้ให้มากที่สุด หน่วยราชการจึงกลายเป็นสถานที่มุ่งหากำไรส่วนตัว รายได้ของข้าราชการเหล่านั้นขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของตลาดและความสามารถส่วนตัวที่จะหาผลประโยชน์สูงสุดจากความต้องการของประชาชน

2.1.3 คอร์รัปชันที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเรื่องผลประโยชน์สาธารณะ (Public Interest) การคอร์รัปชันเป็นการใช้อำนาจเพื่อผลประโยชน์ความพึงพอใจหรือชื่อเสียงหรือเพื่อผลประโยชน์ของกลุ่มหรือชนชั้นในลักษณะที่ฝ่าฝืนกฎหมายหรือมาตรฐานที่กำหนดพฤติกรรมในเชิงศีลธรรม นอกจากนี้ใน ค.ศ. 1978 ยังได้จำแนกรูปแบบการคอร์รัปชันตามหลักเกณฑ์ของสี่ที่สะท้อนตามความอดทนของชุมชน (Community's tolerance) ที่มีต่อการทุจริตโดยจำแนกออกเป็นสี่ด้าน, สี่เทา, สี่ขาว ดังนี้ 12

2.1.3.1 การทุจริตสีดำ (Black Corruption) หมายถึง ความเห็นพ้องต้องกันเป็นส่วนใหญ่ของชนชั้นนำและของมวลชน ที่เห็นว่าการกระทำหนึ่งสมควรถูกดำเนิน และเห็นว่าควรจะถูกลงโทษ

2.1.3.2 การทุจริตสีเทา (Gray Corruption) เป็นการกระทำที่ชนชั้นนำส่วนหนึ่งเห็นว่าสมควรถูกลงโทษ แต่ชนชั้นนำอีกส่วนหนึ่งเห็นแตกต่างออกไป ในขณะที่เสียงส่วนใหญ่มีความเห็นคลุมเครือ

2.1.3.3 การทุจริตสีขาว (White Corruption) เป็นเรื่องที่ชนชั้นนำยอมรับและเห็นว่าพอจะรับได้คือไม่เลวร้ายนัก การทุจริตในลักษณะที่เป็นเรื่องที่ชนชั้นนำและมวลชนส่วนใหญ่ไม่ได้การกระทำที่ชั่วร้ายที่จะทำให้มีการลงโทษ พุทธิ์อย่างหนึ่งคือ การคอร์รัปชันเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่คนในสังคมอาจจะยังไม่ตระหนักถึง เพราะฉะนั้นการทำทุจริตที่เกิดขึ้นในสังคมหนึ่งแต่ในสังคมหนึ่งอาจจะยังไม่ถือว่าเป็นการทุจริตก็ได้

ทฤษฎีการสมคบคิด และสนับสนุนเพื่อจะกระทำความผิด

2.2 ทฤษฎีการสมคบคิด (Conspiracy Theory)

ทฤษฎีนี้ได้เป็นไปตามหลักกฎหมายความผิดพื้นฐานของการสมคบคิดกันกระทำความผิดทางอาญา ซึ่งอาจมีวัตถุประสงค์ซ่อนเร้นอื่นๆ เพื่อให้ประโยชน์ และ ให้โทษต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลหนึ่งใด หรืออธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยมีบุคคลที่ร่วมในการสมคบคิดกันจะต้องมีความผิดร่วมกันเช่นเดียวกับตัวการ โดยการกระทำนั้นต้องมีการแสดงออกมาอันนำไปสู่การบรรลุข้อตกลง ซึ่งถ้าหากไม่สามารถฟ้องร้องในความผิดฐานฟอกเงินก็อาจฟ้องร้องในข้อหาสมคบกันกระทำความผิด ตลอดจนการสมคบกันไม่ต้องการกระถึงขั้นความผิดสำเร็จ แต่ต้องการเพียงการกระทำอันเป็นความผิด¹⁴

2.3 ทฤษฎีการช่วยเหลือสนับสนุน (Aiding and Abetting Theory)

ทฤษฎีการช่วยเหลือสนับสนุนนี้นำมาใช้ในคดีฟอกเงินเนื่องจากการฟอกเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดว่าเป็นการช่วยเหลือและสนับสนุนอาชญากรไม่ว่าจะเป็นการช่วยเหลือก่อน-หลังหรือ ขณะกระทำความผิด ในการใช้เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาเพื่อขยายอิทธิพลสำหรับการประกอบอาชญากรรมต่อไป โดยการพิสูจน์ว่าเป็นผู้กระทำการฟอกเงินได้รู้ว่าเงินดังกล่าวได้มาจากการกระทำความผิดหรือไม่และการกระทำนั้นมีเจตนาที่จะเอื้อต่อการกระทำความผิดต่อไปในอนาคต

จากทั้งสองทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้นนั้น พิจารณาได้ว่า การฟอกเงินเป็นการสมคบคิด และมีการร่วมมือช่วยเหลือสนับสนุนเพื่อจะกระทำความผิด ปกปิด ซ่อนเร้น อำพราง ให้การกระทำความผิดเกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์

2.4 ทฤษฎีผลลัการะการพิสูจน์ (Shifting the Burden of Proof)

หลักในเรื่องการผลลัการะการพิสูจน์ถูกนำมาใช้กับการริบทรัพย์สินทางแพ่ง อันเป็นมาตรการในการดำเนินการกับทรัพย์สิน เริ่มต้นด้วยการที่รัฐมีภาระในการพิสูจน์ให้เห็นว่ากรณีมีการกระทำความผิดมูลฐานตามที่กฎหมายฟอกเงินกำหนดว่าเป็นความผิด ขั้นตอนต่อมาจะเป็นการพิสูจน์เพื่อดำเนินการกับทรัพย์สิน ซึ่งในขั้นตอนนี้รัฐเพียงแต่พิสูจน์ว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าทรัพย์สินนั้น เป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดและอาจมีการโอน จำหน่าย ยักย้าย ปกปิด หรือซ่อนเร้นทรัพย์สิน จึงสามารถใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินนั้นได้โดยเป็นการผลลัการะการพิสูจน์ให้กับผู้อ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนั้นจะต้องพิสูจน์ถึงการได้มาซึ่งทรัพย์สินหากบุคคลเหล่านั้นไม่สามารถพิสูจน์ถึงที่มาที่ไปของทรัพย์สินได้ ทรัพย์สินนั้นจะตกเป็นของแผ่นดิน (ฉัตรชัย ตริพิพัฒน์กุล, 2551)

2.5 ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่อธิบายถึงแนวทางในการป้องกันการฟอกเงิน (Hellman & Beaton, 1986)

2.5.1 ผลได้จากอาชญากรรม (Gain from Criminal Behavior) สิ่งที่เราล่าบรรดาอาชญากรฟอกเงินต้องการคือ การอำพราง และปกปิดเส้นทางแหล่งที่มาของเงินผิดกฎหมาย โดยนำเงินที่ได้มาเข้าสู่ระบบทางการเงินของเศรษฐกิจ เสมือนว่าเงินที่ได้มานั้นเป็นเงินจากธุรกิจ หรือเงินได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจสอบ และนำผลแห่งการก่ออาชญากรรมไปขยายเป็นวงจรรต่อไป

2.5.2 ต้นทุนของพฤติกรรมอาชญากรฟอกเงิน (Costs of Criminal Behavior) คือขึ้นอยู่กับที่ได้รับการลงโทษจากการก่ออาชญากรรมฟอกเงิน เพราะการฟอกเงินทั่วโลกถือว่าความผิดอาญาร้ายแรงที่บ่อนทำลาย ระบบเศรษฐกิจ โดยได้กำหนดความผิดอาญารฐานใหม่ขึ้นมาเรียกว่า ฐานฟอกเงิน ซึ่งเป็นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

2.5.2.1 โอน หรือรับโอน หรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นซุกซ่อนปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น

2.5.2.2 กระทำเพื่อปกปิด หรืออำพรางลักษณะที่แท้จริงของการได้มา การจำหน่าย การโอน ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดอันเป็นความผิดตาม

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งมีความสัมพันธ์ กับความเป็นไปได้ที่เหล่า อาชญากรฟอกเงินจะถูกจับกุมและได้รับบทลงโทษที่รุนแรงในกระบวนการฟอกเงิน อันได้แก่

(1) การเพิ่มอำนาจในการจับกุม เช่น การบังคับใช้นโยบายเพื่อ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในสถาบันการเงิน

(2) การเพิ่มบทลงโทษในคดีฟอกเงินให้รุนแรงขึ้น เช่น การไม่ให้มีการ ลดหย่อนโทษ และการเพิ่มจำนวนปีของการจำคุกให้มากขึ้น เป็นต้น

ต้นทุนเกี่ยวกับการลงโทษที่คาดว่าจะได้รับ (Expected-Punishment Cost) จะถูก รวมอยู่ในเรื่องของโอกาสที่กระบวนการฟอกเงินนั้นถูกจับได้และถูกลงโทษ ลักษณะเหล่านี้ผลักดัน ให้ต้นทุนต่อบุคคลนั้นอยู่ในรูปของค่าปรับ การถูกจำคุกหรือทั้งสองแบบ การถูกลงโทษอาจจะ เกิดขึ้น หรือไม่เกิดขึ้นจริงก็ได้ ดังนี้

สมมติเหตุการณ์กรณีการเกิดการฟอกเงิน

อาชญากรฟอกเงินถูกจับกุม และต้องถูกอายัดทรัพย์สินที่อาจเกี่ยวข้องกับการ ฟอกเงินเป็นมูลค่า 100 ล้านบาท แต่ในทางกลับกันถ้าอาชญากรฟอกเงินผู้นั้นไม่ถูกจับกุมและ ยังคงดำเนินการฟอกเงินต่อไป ต้นทุนของการก่ออาชญากรรมจะมีค่าเป็นศูนย์ โดยสมมติโอกาสที่ จะถูกจับกุมเป็น 50-50 แต่การประเมินความเสี่ยงเป็นศูนย์ตามสมมุติฐานดังกล่าวอาจไม่ถูกต้อง มากนัก เนื่องด้วยปัจจัยเสี่ยง และความไม่แน่นอนอาจเกิดขึ้นได้ โดยมีการประมาณการค่าโอกาส ที่จะเกิดขึ้น มูลค่าของผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น และค่าโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ต่างๆ

$$\bar{P} = p_1 \cdot P_1 + p_2 \cdot P_2 + \dots + p_n \cdot P_n \quad (1)$$

โดยที่

$\bar{P}$ = มูลค่าคาดการณ์

P = โอกาสที่จะเกิดผล i

P = มูลค่าของผลลัพธ์ i

จากตัวอย่างข้างต้นมูลค่าคาดการณ์ของการถูกลงโทษสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\bar{P} = 1.0(100\text{฿} + 1.0)(100\text{฿})$$

$$\bar{P} = 50\text{฿}$$

จากตัวอย่างข้างต้นมูลค่าคาดการณ์ของการถูกลงโทษสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\bar{P} = 1.0(100\text{฿} + 1.0)(100\text{฿})$$

$$\bar{P} = 50\text{฿}$$

ผลลัพธ์ของโอกาสที่จะเกิดขึ้นมีเพียง 2 อย่างเท่านั้น คือ 1. โอกาสในการสูญเสีย มูลค่าและต้นทุนในการถูกจับกุมมีค่าเท่ากับ 100 ล้านบาท 2. มีโอกาสที่จะเกิดเป็น 1.0 หรือ

100% ในทางกลับกันถ้าอาชญากรฟอกเงินผู้นั้นไม่ถูกจับกุมและยังคงดำเนินการฟอกเงินต่อไป ต้นทุนของการก่ออาชญากรรมจะมีค่าเป็นศูนย์ โดยมีโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวเท่ากับ 1.0 หรือ 100% โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์คือ 50 ล้านบาท ซึ่งเป็นต้นทุนโดยเฉลี่ยของบทลงโทษจากการกระทำความผิดมูลฐานเพื่อการฟอกเงิน

จากสมการที่ 1 ผลของการเกิดขึ้นมีเพียง 2 ด้านเท่านั้น สามารถทำสมการให้ง่ายขึ้น ดังนั้นมูลค่าการคาดการณ์เกี่ยวกับการลงโทษจะสามารถคำนวณได้ดังต่อไปนี้

$$\bar{P} = p.P \quad (2)$$

เมื่อ

$\bar{P}$ = มูลค่าคาดการณ์ของการลงโทษ

p_i = โอกาสของการถูกลงโทษ (probability of punishment)

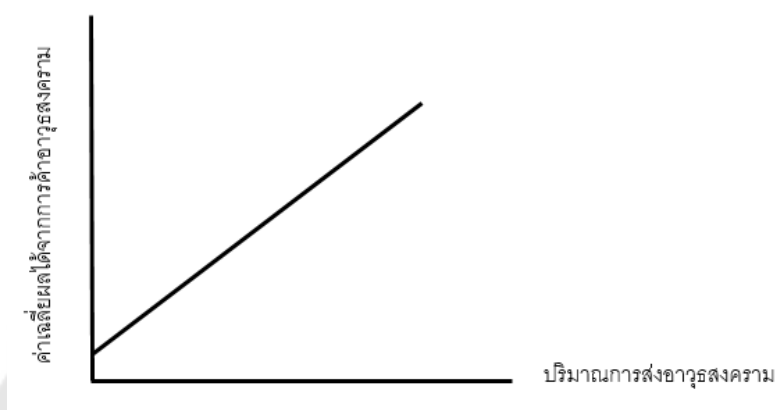
P = มูลค่าของการถูกลงโทษ (value of punishment)

มูลค่าของการถูกลงโทษจากการก่อคดีฟอกเงินไม่อาจสามารถจะคำนวณเป็นตัวเลขได้โดยง่าย การคำนวณจากการโอกาสในการถูกจับกุม และการถูกลงโทษตามกฎหมายอาจจะเป็นตัวบ่งชี้

1. เส้นอุปทานของการก่ออาชญากรรมฟอกเงิน (Supply Curve For Crime) คือเส้นอุปทานที่จะแสดงเหมือนกับเส้นอุปทานโดยทั่วไป โดยแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างราคาของสินค้าและบริการ รวมถึงปริมาณที่ผู้ผลิตเต็มใจที่จะผลิตสินค้า และบริหารขายในช่วงระยะเวลาหนึ่ง แต่ในกรณีการฟอกเงินเส้นอุปทาน จะแสดงถึงปริมาณการก่ออาชญากรรมซึ่งอาจมีผลต่อจำนวนคดีที่เป็นเหตุเป็นผล ซึ่งตรงกับสิ่งที่นักเศรษฐศาสตร์เรียกว่า “ การเลือกทำงานหรือการพักผ่อน ” สิ่งนี้จะเป็นตัวกำหนดว่า อาชญากรจะเลือกก่อคดี หรือกระทำความผิดกี่ครั้ง เช่นเดียวกับการคาดการณ์ถึงจำนวนรายได้จากการก่ออาชญากรรม เส้นอุปทานของการก่ออาชญากรรมแต่ละเส้นแสดงถึงความสัมพันธ์ในทางบวกของมูลค่า และจำนวนการก่อคดีที่จะแสดงด้วยเส้นที่มีค่าความชันเป็นบวก เส้นอุปทานจะแสดงถึงจำนวนการก่ออาชญากรรมในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งที่ก่อคดี เพื่อให้ได้มาซึ่งผลตอบแทนโดยเฉลี่ย อธิบายได้โดยความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบแทนจากการก่ออาชญากรรม (ราคา) และจำนวนการก่อคดีสำหรับการก่อคดีแต่ละครั้ง ทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างราคาและปริมาณจะไม่ชัดเจนโดยตรง เพราะในขณะที่รายรับเฉลี่ยเพิ่มขึ้น อาชญากรแต่ละคนอาจก่อคดี ไม่เท่ากัน ซึ่งขึ้นอยู่กับความตั้งใจเลือกพัก หรือก่อคดี

ตัวอย่าง นาย A และนาย V ที่กำลังตัดสินใจดำเนินธุรกิจลักลอบค้าอาวุธสงคราม ซึ่งถ้าผลตอบแทนที่ได้รับคือ 5,000 ล้านบาท/เดือน นาย A เท่านั้นที่จะทำธุรกิจนี้ แต่ถ้า

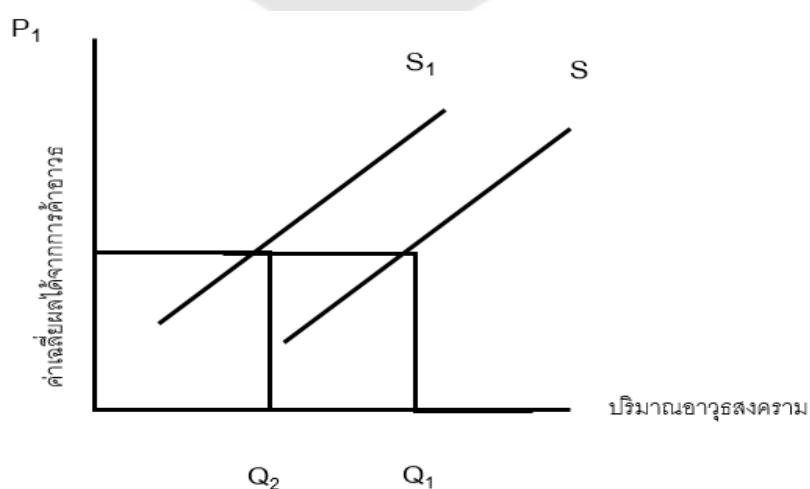
ผลตอบแทนเพิ่มขึ้นเป็น 72,00 ล้านบาท นาย V ก็จะต้องสนใจประกอบธุรกิจค้าอาวุธสงครามเช่นกัน หมายความว่าเมื่อการคาดการณ์ผลตอบแทนในการประกอบกิจการที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินในเพิ่มขึ้น จะจูงใจให้ผู้สนใจเข้ามาในธุรกิจถึงแม้ว่าจะเป็นธุรกิจที่ผิดกฎหมายก็ตาม และนำไปสู่การก่ออาชญากรรมด้านการฟอกเงินเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นเส้นอุปทานจะมีลักษณะดังภาพประกอบที่ 2 ดังนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงเส้นอุปทานของการประกอบสถานบริการค้าอาวุธสงคราม

ที่มา : เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยมาตรการต่อต้านการฟอกเงิน; ทวรรณีย์ หลีชัยสถาพร, 2558

หากเส้นอุปทานเส้นใหม่เคลื่อนไปอยู่ทางซ้ายของเส้นอุปทานเดิม โดยเส้นเดิมเรียกว่า S และอีกเส้นที่เคลื่อนที่ไปทางซ้ายของเส้น S คือ เส้น S'

ภาพประกอบ 2 แสดงการเปรียบเทียบเส้นอุปทานของธุรกิจค้าอาวุธสงคราม

ที่มา : เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยมาตรการต่อต้านการฟอกเงิน; ทรรศนีย์ หลีชัยสถาพร, 2558

จากภาพประกอบที่ 2 รายรับเฉลี่ยจากการค้าอาวุธสงคราม คือ P_1 ให้เส้น S คือเส้นอุปทาน ดังนั้น Q_1 คือปริมาณอาวุธสงครามในขณะที่เส้น S_1 ก็คือเส้นอุปทาน ในช่วงระยะเวลาเดียวกันปริมาณอาวุธสงครามจะเกิดขึ้นในปริมาณ Q_2 เท่านั้น นั่นแสดงอย่างชัดเจนว่าเส้น S_1 เป็นที่ต้องการ ไม่ว่าจะด้วยราคาหรือผลตอบแทนเท่าใด การค้าอาวุธสงครามจะน้อยลงหากเส้นอุปทานเป็น S_1 แทนที่จะค้าอาวุธสงครามบนพื้นฐานของเส้นอุปทาน S การที่เส้นอุปทานเคลื่อนที่ไปทางซ้ายของ S_1 ก็จะทำให้เกิดผลดีกับสังคมนั้น หากมีการเพิ่มมาตรการอันเข้มงวดในการจัดการอาชญากรรมด้านการฟอกเงินของรัฐ จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณอาวุธสงครามหรือธุรกิจผิดกฎหมายอื่นๆ ทำให้เส้นอุปทานของการก่ออาชญากรรมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

2. ขนาดการผลิตที่เหมาะสมสำหรับอุตสาหกรรมประเภทหนึ่งๆ (The Optimum Size For Any Industry) ปริมาณการป้องกันการเกิดอาชญากรรมการฟอกเงินที่ดีที่สุดก็คือ โดยปรับใช้กฎหมายทั่วไปทางเศรษฐศาสตร์เพื่อที่จะหาขนาดที่เหมาะสมที่สุด (Optimum Size) ในการผลิตจนได้ผลประโยชน์หน่วยสุดท้าย (Marginal Benefits) ที่มีค่าเท่ากับต้นทุนหน่วยสุดท้าย (Marginal Cost) ของการผลิต เหตุนี้สังคมจะได้รับผลประโยชน์สูงสุดของการผลิต การบริโภคสินค้าและบริการ ซึ่งจะเป็นการก่อให้เกิดสิ่งที่เรียกว่า สวัสดิการสังคม (Social Welfare) ที่สูงสุดโดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทางเศรษฐศาสตร์ คือ การสร้างให้เกิดสวัสดิการสังคมสูงสุดโดยใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีให้เกิดประโยชน์สูงสุด หรืออรรถประโยชน์นั่นเอง

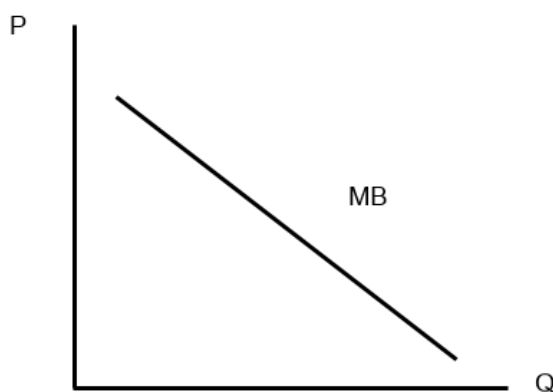
$$\begin{aligned} \text{สวัสดิการสังคม} & \quad \text{ผลประโยชน์รวม} = \text{ต้นทุนรวม} \\ \text{Social Welfare} & \quad = \text{Total Benefits} - \text{Total Cost} \\ \text{SW} & \quad = \text{TB} - \text{TC} \end{aligned} \quad (3)$$

ผลประโยชน์หน่วยสุดท้าย คือ ผลประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงของผลประโยชน์รวม เมื่อผลผลิตเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วย ดังนั้น ผลประโยชน์หน่วยสุดท้ายจึงแสดงได้ดังต่อไปนี้

$$\text{MB} = \frac{\Delta \text{TB}}{\Delta Q} \quad (4)$$

ผลประโยชน์หน่วยสุดท้ายที่เพิ่มขึ้นจากแต่ละหน่วยของผลผลิตที่เพิ่มขึ้น คือ การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจะทำให้ผลประโยชน์โดยรวมเพิ่มขึ้น แม้ว่าผลประโยชน์หน่วยสุดท้ายจากการเพิ่มผลผลิตเป็นทิศทางบวก แต่ส่วนเพิ่มนั้นจะค่อยๆ ลดลงเรื่อยๆ เมื่อมีการผลิตสินค้าชนิดเดียวกันเพิ่มขึ้น และประมาณคุณค่าของหน่วยสินค้าส่วนเกินลดลงเรื่อยๆ ดังนั้น ความสัมพันธ์

ระหว่างผลประโยชน์หน่วยสุดท้าย (MB) และปริมาณผลผลิต (Q) จะได้ตามภาพประกอบที่ 3 ผลประโยชน์หน่วยสุดท้ายในรูปตัวเงินจะแทนด้วยแกนตั้ง และผลผลิตจะแทนด้วยแกนนอนขณะที่ผลผลิตเพิ่มขึ้น ผลประโยชน์หน่วยสุดท้ายจะลดลง หรือเมื่อ Q เพิ่มขึ้น MB จะลดลง ค่าของผลประโยชน์หน่วยสุดท้ายจะมีความชันเป็นลบ

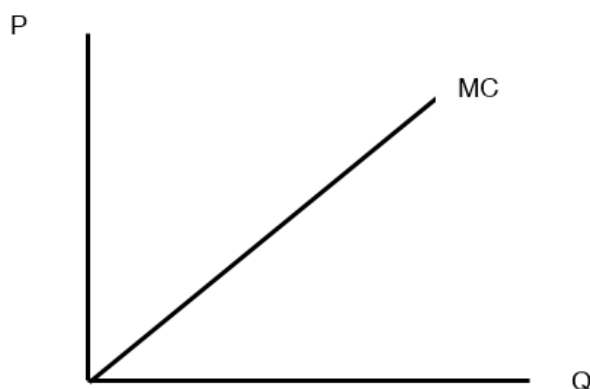
ภาพประกอบ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างผลประโยชน์หน่วยสุดท้ายและปริมาณผลผลิต

ที่มา : เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยมาตรการต่อต้านการฟอกเงิน; ทรรศนีย์ หลีชัยสถาพร, 2558

ต้นทุนหน่วยสุดท้าย (Marginal Cost : MC) ได้เปลี่ยนแปลงในต้นทุนรวม (Total Cost : TC) สำหรับแต่ละหน่วยของผลผลิตที่เพิ่มขึ้นต้นทุนหน่วยสุดท้ายจะแสดงได้ดังสมการ

$$MC = \frac{\Delta TB}{\Delta Q} \quad (5)$$

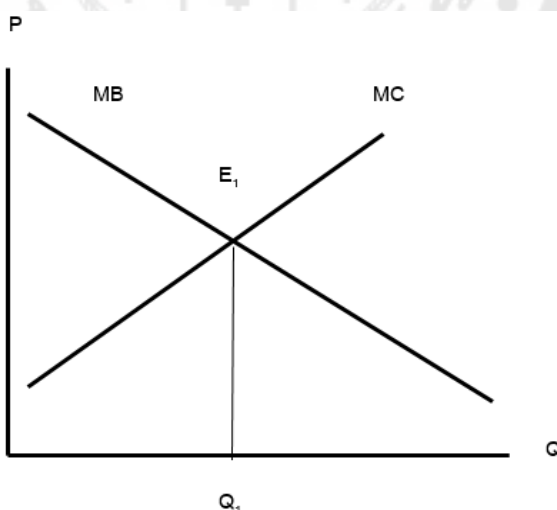
ต้นทุนหน่วยสุดท้ายของหน่วยผลผลิตที่เพิ่มขึ้น คือผลผลิตเพิ่มขึ้นจะทำให้ต้นทุนรวมเพิ่มขึ้นนอกจากการเพิ่มของต้นทุนรวมจะมากขึ้นเรื่อยๆ ต้นทุนหน่วยสุดท้ายเป็นบวก และเพิ่มขึ้นเมื่อผลผลิตเพิ่มขึ้น ความสัมพันธ์นี้แสดงให้เห็นค่าของต้นทุนหน่วยสุดท้ายมีความชันเป็นบวก

ภาพประกอบ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนหน่วยสุดท้ายและปริมาณผลผลิต

ที่มา : เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยมาตรการต่อต้านการฟอกเงิน; ทรรศนีย์ หลีชัยสถาพร, 2558

การเพิ่มขึ้นของการผลประโยชน์รวม และต้นทุนรวมวัดได้จากต้นทุนหน่วยสุดท้าย ถ้าผลรวมของทั้ง 2 ทางมีค่าในทิศทางตรงกันข้าม แสดงให้เห็นได้ว่า สวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้น เมื่อผลประโยชน์หน่วยสุดท้ายเท่ากับต้นทุนหน่วยสุดท้าย เพื่อหาปริมาณการผลิตที่เกิดประโยชน์สูงสุดของธุรกิจ โดยจะแสดงขนาดหรือระดับผลผลิตที่ดีที่สุดจะอยู่ที่ Q_1 ที่ทำให้ผลประโยชน์หน่วยสุดท้ายมีค่าเท่ากับต้นทุนหน่วยสุดท้าย เกิดจุดดุลยภาพ E_1 จากการที่เส้น MB ตัดกับเส้น MC

ภาพประกอบ 5 แสดงปริมาณระดับผลผลิตที่ดีที่สุด

ที่มา: เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยมาตรการต่อต้านการฟอกเงิน; ทรรศนีย์ หลีชัยสถาพร, 2558

การป้องกันการปริมาณกระทำความผิดที่จะนำไปสู่กระบวนการฟอกเงิน ให้ได้ผลดีที่สุด คือ การกำหนดนโยบายเพื่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการ

สนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (AML/CFT) ให้ชัดเจนและเข้มงวดในระดับสูงสุด ดังภาพที่ 4 ได้อธิบาย ถึงความสัมพันธ์ของผลประโยชน์หน่วยสุดท้าย และต้นทุนหน่วยสุดท้ายไว้ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ปริมาณ Q_1 คือปริมาณที่ดีที่สุดของการป้องกันการฟอกเงินที่จะเกิดขึ้นได้ นั่นคือเป็นจุดที่ผลประโยชน์หน่วยสุดท้ายของการป้องกันการฟอกเงินเท่ากับต้นทุนหน่วยสุดท้ายพอดี

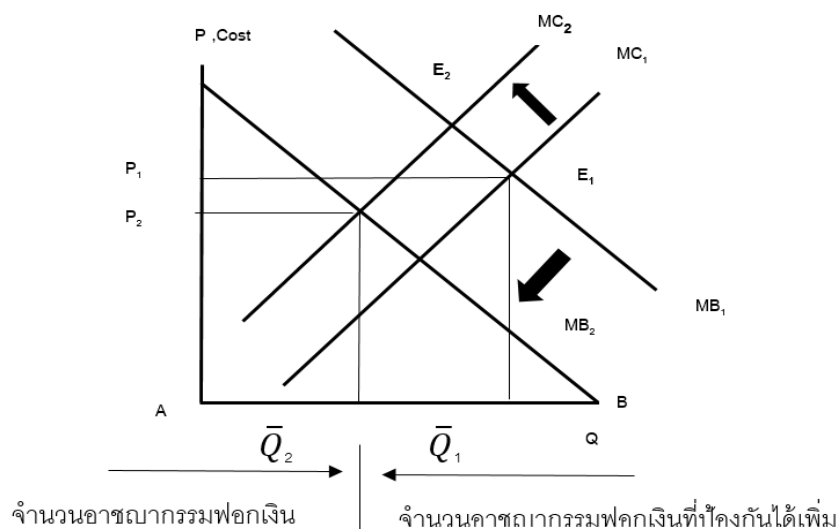
3. ปริมาณที่เหมาะสมที่สุดในการป้องกันอาชญากรรม (The Optimum Amount of Crime Prevention) หลังจากที่สามารถระบุถึงจำนวนการกระทำความผิดตามกฎหมายฟอกเงินที่ต้องป้องกันได้แล้ว ก็สามารถกำหนดจำนวนการเกิดอาชญากรรมที่เหมาะสมได้ นั่นคือ จำนวนอาชญากรรมที่คงเหลือหลังจากถูกแก้ไข หรือถูกป้องกันแล้ว โดยจะเรียกจำนวนอาชญากรรมนั้นว่า อาชญากรรมที่ไม่สามารถควบคุมได้ (Laissez-Faire Crime) จำนวนอาชญากรรมที่ไม่สามารถควบคุมได้ หักด้วยจำนวนการป้องกันอาชญากรรมที่มีผลสูงสุด จะเท่ากับจำนวนการเกิดอาชญากรรมที่จะก่อให้เกิดผลเสียน้อยที่สุด ดังสมการต่อไป

$$Q^* = Q - \bar{Q}_1 \quad (6)$$

เมื่อ

Q	= จำนวนอาชญากรรมที่ไม่สามารถควบคุมได้
$\bar{Q}_1$	= จำนวนการป้องกันอาชญากรรมที่ยังผลสูงสุด
Q^*	= จำนวนการเกิดอาชญากรรมที่เหมาะสมที่ก่อให้เกิดผลเสียน้อยที่สุด

การเปลี่ยนของจำนวนอาชญากรรมส่งผลต่อจำนวนของอาชญากรรม จากนโยบายการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (AML/CFT) ของรัฐบาลที่มีความเข้มงวดมากขึ้น ส่งผลให้สถาบันการเงินมีการบังคับใช้ได้มาตรฐานการอย่างเข้มงวด ทำให้การตรวจจับธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยมีประสิทธิภาพ และจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ส่งผลให้ต้นทุนในการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้นเมื่อต้นทุนส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้ายสำหรับการป้องกันการฟอกเงินมีค่าสูงขึ้น ทำให้เส้น MC_1 เคลื่อนไปทางซ้ายเป็น MC_2 ส่งผลต่อมาตรฐานการป้องกันมีประสิทธิภาพมากขึ้น ที่ทำให้อาชญากรรมลดลงทำให้เส้น MB_1 เคลื่อนไปทางซ้ายเป็นเส้น MB_2

ภาพประกอบ 6 แสดงจำนวนอาชญากรรมทางการเงินเมื่อใช้นโยบาย AML/CFT

ที่มา : เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยมาตรการต่อต้านการฟอกเงิน; ทรรศนีย์ หลีชัยสภาพร, 2558

จากภาพประกอบที่ 6 จะเห็นได้ว่า เมื่อเส้น MC_1 ตัดกับเส้น MB_1 ทำให้เกิดจุดดุลยภาพจุดใหม่ที่จุด E_1 หมายถึงจำนวนคดีอาชญากรรมต่อการฟอกเงินลดจำนวนลงจากระดับ AQ_1 เป็นระดับ AQ_2 และจำนวนอาชญากรรมฟอกเงินที่สามารถป้องกันได้เพิ่มมากขึ้น แสดงให้เห็นว่านโยบายการป้องกันการฟอกเงินมีประสิทธิภาพ และส่งผลต่อสวัสดิการสังคมเพิ่มสูงขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินต่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

(Stancu & Rece, 2009) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจ และการฟอกเงินของแบบจำลองการถดถอยเชิงเส้นเพื่อศึกษาถึงความสอดคล้องในการเกิดอาชญากรรมในการฟอกเงิน ที่ส่งผลกระทบต่อสังคม และระบบเศรษฐกิจ

วัตถุประสงค์ในการศึกษา คือการศึกษารายการฟอกเงินที่มีผลต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และทำการประเมินการฟอกเงินโดยวิธีการทางเศรษฐศาสตร์ โดยทำการกำหนดระดับความสัมพันธ์ระหว่างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ กับ การฟอกเงิน และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบจำลองการถดถอยเชิงเส้นโดยอธิบายตามหลักทฤษฎี

1. การประมาณค่าเชิงปริมาณความสัมพันธ์ของการฟอกเงิน
2. ความสัมพันธ์ระหว่างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการฟอกเงิน

สมการ ดังนี้

$$Y = a + b \times X^{(4)} \quad (7)$$

ตัวแปรตาม Y = การเติบโตทางเศรษฐกิจ

ตัวแปรต้น X = การฟอกเงิน

มีการกำหนดปัจจัยต่างๆ เพื่อการคำนวณผล โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ เช่น อัตราการการจ้างงาน, ทรัพยากรธรรมชาติ, ทุน, นวัตกรรมการผลิตแรงงานต่างชาติดการค้า, ข้อมูล, ระบบการศึกษา, ระบบประกันสังคมอื่น ๆ และปัจจัยทางวัฒนธรรมการเข้าถึงการศึกษากฎหมายนโยบายศาสนา, จิตวิทยา และ ปัจจัยทางสังคมวิทยา ฯลฯ โดยอธิบายผลการวิจัยได้ว่า แบบจำลองนำเสนอความคิดที่ใช้เพื่อต่อสู้กับการฟอกเงิน ควรมีการพัฒนาปรับปรุงใหม่ เพื่อการรับมือกับอาชญากรรมที่เพิ่มความซับซ้อน และมีลักษณะในการฟอกเงินที่ต่างกันออกไป

(Aluko & Bagheri, 2012) ศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากการฟอกเงินต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจการเงิน และด้านการเมืองต่อการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนา กรณีศึกษาประเทศไนจีเรีย การศึกษาผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและประเมินผลกระทบของการฟอกเงินในระบบเศรษฐกิจของประเทศไนจีเรีย และเพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของปรากฏการณ์การฟอกเงินที่เป็นอุปสรรคต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ และการเมืองในประเทศของไนจีเรีย โดยทำการศึกษาจากหลักทฤษฎี ข้อมูลสถิติ และค้นคว้าจากเอกสาร โดยศึกษาจากบทความที่เกี่ยวข้อง เช่น ผลกระทบการฟอกเงินและความมั่นคงทางเศรษฐกิจและระบบการเงินในประเทศกำลังพัฒนาผลกระทบต่อ การฟอกเงินต่อเสถียรภาพทางการเมืองและการปกครอง ผลกระทบต่อความขัดแย้ง และการพัฒนาด้านกฎหมายในประเทศกำลังพัฒนา และการดำเนินการและการปฏิบัติตามกฎหมาย

ผลการศึกษา โดยวิเคราะห์จากข้อมูลทุติยภูมิ เช่นเอกสาร จำนวนสถิติข้อมูล ทำให้ทราบว่าการฟอกเงินทำให้เกิดการถดถอยทางเศรษฐกิจและความไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองของประเทศไนจีเรีย แม้ว่าการพัฒนาด้านมาตรการภายในของประเทศ ได้ตอบสนองต่อมาตรการทางกฎหมายที่เกิดขึ้น แต่ผลการวิจัยยังคงแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างการทุจริต การค้นคว้าทางสถิติเป็นตัวบ่งชี้ว่า การฟอกเงินในประเทศไนจีเรียยังคงมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก ถึงแม้จะมีการออกกฎหมายบังคับต่างๆ ก็ไม่ทำให้ปัญหาการฟอกเงินลดลงเนื่องจากปัญหาดังกล่าวฝังลึกลงไปในระบบเศรษฐกิจแล้ว

(OGBODO & MIESEIGHA, 2013) ศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการฟอกเงินในประเทศไนจีเรีย วัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ วิเคราะห์ผลของการฟอกเงิน ที่ส่งผลต่อการ

เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ โดยการศึกษาเฉพาะที่มีผลกระทบจากการฟอกเงินต่อธุรกิจที่ชอบด้วยกฎหมาย และทำลายระบบการเมือง การเงิน และสังคม ของประเทศ โดยผู้วิจัยได้ทำแบบสอบถามเกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจของการฟอกเงินประเทศไนจีเรีย และสุ่มประชากรตัวอย่างได้มีการสุ่มตัวอย่าง คือ บริการตรวจคนเข้าเมือง และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล คือ การฟอกเงินในประเทศไนจีเรียเป็นการทำลายความเชื่อมั่นของสถาบันการเงิน มาตรการของสถาบันการเงินในการจัดการอาชญากรในการฟอกเงินไม่ได้รับความไว้วางใจ ปัญหาการฟอกเงินทำให้เกิดไม่เชื่อมั่นต่อการเข้ามาลงทุน และการฟอกเงินจะส่งผลกระทบต่อรายได้ของรัฐบาลที่ลดลงการฟอกเงินมีผลอย่างมากต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไนจีเรีย และนโยบายต่อต้านการฟอกเงินในประเทศไนจีเรียไม่ได้ช่วยลดอัตราการฟอกเงิน แต่สถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องในการต่อต้านกับการฟอกเงินยังคงมั่นใจต่อมาตรการป้องกันการฟอกเงินในประเทศงานวิจัยที่เกี่ยวกับมาตรการป้องกันและต่อต้านการฟอกเงิน

(ทฤษฎีนี้ หลีชัยสถาพร, 2559) เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยมาตรการต่อต้านการฟอกเงิน
กรณีศึกษา : การปฏิบัติตามมาตรการกำกับดูแลด้านการป้องกันการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย, (2558) ศึกษาเพื่อทราบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการการกำกับดูแลด้านการป้องกันการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (AML/CFT) ของพนักงาน บมจ.ธนาคารกรุงเทพ ในเขตกรุงเทพฯ รวมทั้งศึกษาถึงทัศนคติในการปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์ของมาตรการการกำกับดูแลด้านการป้องกันการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (AML/CFT) ของพนักงาน บมจ.ธนาคารกรุงเทพ ในเขตกรุงเทพฯ โดยใช้แบบจำลองการถดถอยเชิงเส้นโดยอธิบายตามหลักทฤษฎีดังนี้

1. การประมาณค่าเชิงปริมาณความสัมพันธ์ของการฟอกเงิน
2. ความสัมพันธ์ระหว่างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการฟอกเงิน

โดยใช้วิธีการศึกษา คือ ผู้วิจัยศึกษาจากกลุ่มประชากรตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา แบบสอบถาม การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ พิจารณาคัดเลือกจากพนักงาน บมจ.ธนาคารกรุงเทพ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 303 สาขา ผลการศึกษาพนักงานจากภาคสาขาต่างๆ ของธนาคารกรุงเทพ มีความเข้าใจ และตระหนักถึงผลของการกระทำผิดตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยทางผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะต่อธนาคารกรุงเทพ ดังนี้

1. บมจ.ธนาคารกรุงเทพ ควรมีการจัดอบรมหรือ Brush Up หลักสูตร AML/CFT อย่างสม่ำเสมอ โดยเพิ่มความถี่ในการ Brush Up มากยิ่งขึ้น หรือปรับรูปแบบการจัดอบรมแบบใหม่ๆ มีการนำสื่อเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มความน่าสนใจและเข้าถึงพนักงานได้มากขึ้น เพื่อให้พนักงานตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันการฟอกเงินและปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น โดยหัวข้อที่ควรให้ความสำคัญ ได้แก่ สภาวะการณ์ทั่วไปของการฟอกเงิน, นโยบายการรับลูกค้า, การบริหารความเสี่ยง (จัดระดับความเสี่ยง)

2. บมจ.ธนาคารกรุงเทพ ควรปรับปรุงระบบสารสนเทศของธนาคารอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการอัปเดตข้อมูลข่าวสารด้านการฟอกเงินให้พนักงานได้รับทราบและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

3. บมจ.ธนาคารกรุงเทพ อาจต้องให้ความสำคัญกับธุรกิจ ห้างร้านต่างๆ เป็นกรณีพิเศษ เนื่องจากลูกค้าธุรกิจแต่ละรายมีเงินทุนหมุนเวียนในกิจการต่างกัน ซึ่งบางรายอาจมีความเสี่ยงต่อการใช้ธนาคารเป็นเครื่องมือในการฟอกเงิน และลูกค้าบางรายที่ปฏิเสธการเป็นลูกค้าของธนาคารในอนาคต อาจทำให้จำนวนลูกค้าของธนาคารลดลงได้

(ปภาสิริ ภาคธัต, 2545) การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ศึกษากรณีการดำเนินการกับธุรกรรมเงินสด การศึกษาดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมทางด้านเงินสด ถือว่าเป็นปัจจัยหลักของสถาบันการเงิน เพราะธุรกรรมเงินสดคือเป็นทั้งรายรับ และรายจ่ายของสถาบันการเงิน โดยเน้นย้ำไปที่การศึกษาความหมาย รูปแบบองค์ประกอบที่เป็นสาระสำคัญของการกระทำความผิด และลักษณะของการกระทำความผิดฐานฟอกเงินทั้งในและต่างประเทศ และวิเคราะห์ เสนอแนะมาตรการ ในการดำเนินการกับธุรกรรมเงินสดในประเทศไทย ทั้งมาตรการควบคุมจำนวนธุรกรรมเงินสด และมาตรการควบคุมเคลื่อนย้ายเงินสด

ผลการวิจัย เนื่องจากการทรัพย์สินที่ได้มาเกิดจากการก่ออาชญากรรม จึงต้องหาวิธีการในการปกปิดหรือซ่อนเร้นทรัพย์สินเหล่านั้น โดยมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ได้แก่ มาตรการสกัดกั้นมิให้เกิดการฟอกเงิน มีหลักเกณฑ์ที่สำคัญ คือ การกำหนดให้การฟอกเงินนั้นเป็นความผิดอาญา และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินมีหน้าที่รายงานการเคลื่อนไหวของธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ให้แก่หน่วยงานกลางของรัฐรับทราบ เนื่องจากหน่วยงานเหล่านั้นทราบดีว่าเงินสด และทรัพย์สินเหล่านั้นเคลื่อนไหวไปที่ไหน มาตรการนี้เกิดจากแนวความคิดที่ว่า เงินหรือทรัพย์สินนั้น จะไม่มีประโยชน์ใดๆ แก่ผู้ที่เป็นเจ้าของ ถ้าอาชญากรนั้นไม่สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินเหล่านั้นได้ ผลที่ได้ก็คืออาชญากรไม่สามารถใช้ทรัพย์สินสกปรกนั้นขยายเครือข่ายการกระทำความผิดได้

(วินัย ศักดาไกร, 2545) กระบวนการฟอกเงินในสถาบันการเงิน กรณี Bank Of Credit And Commerce International (BCCI) ทำการศึกษาถึงกระบวนการในการฟอกเงินในสถาบันการเงิน โดย Bank Of Credit And Commerce International เพื่อมาวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหา และอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายการฟอกเงิน และมาตรการที่บังคับใช้ โดยอาศัยหลักทฤษฎี มาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินระหว่างประเทศ (การฟอกเงินกับสถาบันการเงิน) และทำการศึกษาตัวแปร รูปแบบ และวิธีการฟอกเงิน เช่น การนำเงินสดติดตัวออกนอกประเทศ การโอนเงินออกนอกประเทศ หรือการฝากเงินกับสถาบันการเงิน เป็นต้น

สรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยแสดงความเห็นว่า จากมาตรการที่ธนาคาร BCCI ใช้แสดงให้เห็นถึงความบกพร่องของกฎหมาย การกระทำที่อาศัยความซับซ้อนของ BCCI ในด้านต่างๆ ในการจัดทำข้อมูลเท็จ และการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายท้องถิ่นของแต่ละประเทศที่ BCCI ดำเนินการอยู่ ในลักษณะความประพฤติที่ผิดจนถือเป็นเรื่องปกติในการดำเนินการซึ่งยากต่อการไต่สวน ดำเนินคดี

วิธีการหนึ่งที่ BCCI กระทำเพื่อการฟอกเงินโดยใช้เครื่องบินของธนาคารขนส่งเงินสดที่ น่าสงสัยว่าเป็นเงินจากการกระทำผิดนำไปยังธนาคารสาขาที่ตั้งอยู่ที่ประเทศปานามา และโอนเงินไปฝากที่ประเทศลักเซมเบิร์กจนไม่อาจติดตามร่องรอยทางการเงินได้ เป็นต้น เทคนิคที่ BCCI ใช้ในการชักชวน และทำการฟอกเงินได้แก่ การจัดทำรายการสมุดบัญชีเป็นเท็จ และจัดทำรายการ กู้เงินเท็จขึ้นมา เพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำผิด

(บริพัตร ธนอมนาม, 2559) มาตรการปราบปรามการทุจริตกับการบังคับใช้กฎหมายของ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ผู้วิจัยมีความสนใจในความหมายของการฟอกเงิน ขบวนการต่อต้านและการปราบปรามการทุจริตในการฟอกเงินของอาชญากร และศึกษาแนวคิดในการจัดการต่อปัญหาการฟอกเงิน ในมิติระหว่างประเทศและมิติภายในประเทศ โดยอาศัยเครื่องมือในการสำรวจคือ การศึกษาข้อมูล สถิติที่เกี่ยวข้องกับภาพรวมของการปราบปรามการทุจริต ในวงการราชการ ตลอดจนองค์กรและหน่วยงานที่บังคับใช้มาตรการต่างๆ เพื่อปราบปรามการกระทำผิดในประเทศ และต่างประเทศ

สรุปผลการวิจัย คือ ประสานความร่วมมือยังไม่มี การปฏิบัติอย่างจริงจัง ส่งผล การดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ในคราวเดียว และการปราบปราม การทุจริตยังไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร เมื่อศึกษาขั้นตอนการจัดการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการ ทุจริต และแนวทางในการประสานความร่วมมือขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการทุจริต และการปราบปรามการฟอกเงินของต่างประเทศพบว่า มีการบังคับใช้มาตรการต่างๆ เพื่อ

ดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตไปในคราวเดียว และให้ความสำคัญกับการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรในหลายรูปแบบ การประสานความร่วมมือเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตไปในคราวเดียว อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการปราบปรามการทุจริตให้ดียิ่งขึ้น

(ชาลินี ถนัดงาน, 2541) ศึกษาเกี่ยวกับปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบหน่วยงานราชการ การศึกษาการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินในงานวิจัยนี้มีความต่างออกไปเนื่องจากผู้วิจัยมีการระบุเฉพาะเจาะจง เพื่อศึกษาในหน่วยงานราชการโดยเฉพาะโดย

1. ศึกษาถึงขั้นตอน และอุปสรรคในการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ป. หรือองค์กรที่ทำหน้าที่ป้องกัน และปราบปรามการทุจริต

2. ศึกษาถึงผลของการนำเอาหลักกฎหมายฟอกเงินมาใช้ในการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ในกรณีร่ำรวยผิดปกติ โดยเปรียบเทียบกับต่างประเทศ

3. เพื่อศึกษาแนวทางในการปรับปรุงมาตรการกฎหมายในการปราบปรามการทุจริต การวิเคราะห์ข้อมูลการทุจริตทำได้โดยการศึกษาจากเอกสาร และกฎหมาย หรือมาตรการดำเนินการเกี่ยวกับเงินสด มาตรการในการเคลื่อนย้ายเงินของหน่วยงานราชการเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมาตรการสืบสวนสอบสวนของสำนักงาน ปปป. โดยศึกษาและวิเคราะห์การบังคับใช้มาตรการทางกฎหมาย ไม่มีการเก็บแบบสอบถาม จากการศึกษาได้ให้คำแนะนำเพื่อเป็นการเพิ่มกระบวนการ และชี้แนะได้สถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

งานวิจัยที่เกี่ยวกับปัจจัย หรือ ผลกระทบที่เกี่ยวข้องปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ

(สายสมร วงศ์สวัสดิ์, 2559) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินของประเทศไทย ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้วิธีการวิเคราะห์สมการการถดถอย (Regression) มาทำการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Parameters) ของตัวแปรอิสระต่างๆ ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square : OLS) ประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (Personal Computer) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปจากนั้นทำการทดสอบค่าสถิติ โดยสรุปผลการศึกษาดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณธนบัตรและเหรียญกษาปณที่ถือในมือประชาชนในทิศทางเดียวกัน ส่วนสินเชื่อสุทธิในภาครัฐบาล พบว่าไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณธนบัตรและเหรียญกษาปณที่ถือในมือประชาชน

2. การเปลี่ยนแปลงของปริมาณธนบัตรและเหรียญกษาปณ์ที่ถือในมือประชาชน และอัตราการเพิ่มของผลิตภัณฑ์ประชาชาติ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินฝากเพื่อเรียก ที่ถือในมือประชาชนในทิศทางเดียวกัน

3. การเปลี่ยนแปลงของดุลการชำระเงิน ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์ ต่างประเทศสุทธิ

4. การเปลี่ยนแปลงของรายได้ของรัฐบาล มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสินเชื่อสุทธิ ในภาครัฐบาลในทิศทางตรงกันข้าม ส่วนการเปลี่ยนแปลงของรายจ่ายของรัฐบาล มีผลต่อการ เปลี่ยนแปลงของสินเชื่อสุทธิในภาครัฐบาลในทิศทางเดียวกัน

5. การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของ สินเชื่อที่ให้แก่ภาคเอกชนสุทธิในทิศทางตรงกันข้าม ส่วนการเปลี่ยนแปลงของเงินฝากในระบบ ธนาคารพาณิชย์ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคเอกชนสุทธิในทิศทางเดียวกัน

(เจดมะณี วงศ์ภักดี, 2559) ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มี ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินรับฝากของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ที่จัด ทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทาง เศรษฐกิจกับปริมาณเงินรับฝากของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) โดยเก็บผู้วิจัยได้ทำการ เก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ อนุกรมเวลา และสถิติที่ได้มาจากการเก็บรวบรวมตามลำดับ เวลาอย่างต่อเนื่อง โดยทำการเก็บข้อมูลแบบไตรมาส ตั้งแต่ พ.ศ. 2545 - 2558 โดยปัจจัยที่ผู้วิจัย นำมาทำการศึกษาได้แก่ ปัจจัยที่นำมาศึกษา ได้แก่ 1. อัตราดอกเบี้ย 2. อัตราแลกเปลี่ยน บาท/ ดอลลาร์ 3. ดัชนีราคาหลักทรัพย์ 4. จำนวนสินทรัพย์รวม 5. จำนวนสาขาธนาคารไทยพาณิชย์ 6. อัตราผลตอบแทนตราสารหนี้ไทยพาณิชย์

ผลการศึกษาพบว่า ดัชนีราคาหลักทรัพย์ อัตราผลตอบแทนตราสารหนี้ไทยพาณิชย์ และ อัตราดอกเบี้ย ไม่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินรับฝากของธนาคารไทยพาณิชย์ ส่วนจำนวนสาขา ของธนาคารไทยพาณิชย์ มีผลต่อปริมาณเงินรับฝากของธนาคารอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 แต่ เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม คือเมื่อจำนวนสาขาเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลกระทบต่อปริมาณเงินรับฝากของ ธนาคารลดลง ค่าเงินบาท มีผลต่อปริมาณเงินรับฝากของธนาคารไทยพาณิชย์อย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ 0.05 ในทิศทางเดียวกันส่วนจำนวนสินทรัพย์รวม ก็มีผลต่อปริมาณเงินรับฝากของธนาคาร ไทยพาณิชย์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ในทิศทางเดียวกัน คือ เมื่อจำนวนสินทรัพย์รวมหรือ ค่าเงินบาทสูงขึ้นจะส่งผลทำให้ปริมาณเงินรับฝากเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในบทนี้เป็นรายละเอียดของวิธีการศึกษา จากการทบทวนเอกสารต่างๆ ทั้งทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยทำการศึกษาตามวัตถุประสงค์คือ เพื่อความสัมพันธ์ของการฟอกเงิน กับตัวแปรเศรษฐกิจระดับมหภาค โดยทำการวิเคราะห์จากตัวแปรที่อาจมีความสัมพันธ์ เช่น ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ มูลค่าทรัพย์สินที่สำนักงานปปง.ยึดอายัด ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม มูลค่าที่ศาลสั่งยึดทรัพย์ และจำนวนคดีที่ศาลมีคำสั่ง วิธีการศึกษาในบทที่ 3 นี้ได้อธิบายถึงการศึกษาตามหัวข้อต่างๆคือ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ และแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา กรอบแนวความคิดในการวิจัย รายละเอียดการศึกษา มีดังต่อไปนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์นี้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลาแบบรายเดือน เป็นระยะเวลา 4 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557- 2560 จำนวนทั้งหมด 48 เดือน โดยทำการรวบรวมข้อมูลสถิติจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) และธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูล ปริมาณธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย, ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ, มูลค่าที่ศาลสั่งยึดทรัพย์, ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม, จำนวนคดีที่ศาลสั่งยึดทรัพย์, มูลค่าทรัพย์สินที่สำนักงานปปง.ยึด รวบรวมจาก ธนาคารแห่งประเทศไทย และสำนักงานปปง.

การวิเคราะห์ข้อมูลและแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

จากวัตถุประสงค์ของการศึกษาและกรอบแนวความคิดในการวิจัย นำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยในการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยการคำนวณหาความสัมพันธ์ของการฟอกเงิน ดังสมการต่อไปนี้

SUS	= ปริมาณธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย
AML	= มูลค่าทรัพย์สินที่สำนักงานปปง.ยึด
Court 1	= มูลค่าที่ศาลสั่งยึดทรัพย์
Court 2	= จำนวนคดีที่ศาลสั่งยึดทรัพย์

MS = ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ

MPI = ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม

ดั่งสมการ

$$\text{SUS} = \text{MS} \quad (8.1)$$

$$\text{Court 1} = \text{MS} \quad (8.2)$$

$$\text{Court 1} = \text{MPI} \quad (8.3)$$

$$\text{Court 2} = \text{SUS} \quad (8.4)$$

$$\text{AML} = \text{MS} \quad (8.5)$$

$$\text{AML} = \text{MPI} \quad (8.6)$$

จะนำไปคำนวณหาความสัมพันธ์ของตัวแปรการฟอกเงิน อันได้แก่ ปริมาณธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย, มูลค่าที่ศาลสั่งยึดทรัพย์, จำนวนคดีที่ศาลสั่งยึดทรัพย์, มูลค่าทรัพย์สินที่สำนักงานปปงยึด และตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาค อันได้แก่ ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ, ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์คือ การศึกษาความสัมพันธ์ของการฟอกเงินกับตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาค จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางเศรษฐมิติ โดยการทดสอบ 3 วิธี

2.1 การทดสอบ unit root (Unit Root Test)

2.2 การทดสอบการร่วมไปด้วยกัน (Co-Integration Test)

2.3 การทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลด้วยวิธี Granger Causality Test

การทดสอบ Unit root (Unit root test)

ในการศึกษานี้จะทำการทดสอบความนิ่งของข้อมูลอนุกรมเวลาที่นำมาใช้ในแบบจำลองเป็นอันดับแรก ก่อนที่จะนำชุดข้อมูลนั้นๆไปใช้ในการประมาณค่า ซึ่งโดยทั่วไปมักพบว่าข้อมูลอนุกรมเวลามีลักษณะไม่นิ่ง (Non-stationary) แตกต่างจากข้อสมมุติฐานดั้งเดิมของนักเศรษฐศาสตร์คลาสสิกที่กล่าวว่า ข้อมูลมีลักษณะนิ่ง (Stationary) ค่าเฉลี่ย (Mean) และความแปรปรวน (Variance) มีค่าคงที่ ดังนั้นจึงต้องนำข้อมูลเหล่านี้มาทดสอบคุณสมบัติว่ามีความนิ่งหรือไม่ (Enders 2004) ในการศึกษานี้เลือกทดสอบความนิ่งของข้อมูลอนุกรมเวลาโดยใช้วิธี Augmented Dickey-Fuller (ADF) test ที่เสนอโดย Dickey and Fuller 1979 และ 1981 และวิธีของ Phillips-Perron (PP) test เสนอโดย Phillips and Perron 1988 เนื่องจากเป็นวิธีที่ได้รับการยอมรับและเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายในการศึกษาความนิ่งของข้อมูลอนุกรมเวลา และหากผลการทดสอบที่ได้แสดงให้เห็นว่าข้อมูลมีความไม่นิ่ง นั่นคือ ชุดของข้อมูลเหล่านี้มีการเคลื่อนไหวไป

ตามแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นตามกาลเวลา (Time Trend) และความแปรปรวนวิ่งห่างออกจากเดิมไปเรื่อยๆตามแนวโน้มของระยะเวลาที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นเพื่อให้การประมาณค่ามีความถูกต้องน่าเชื่อถือ ข้อมูลเหล่านี้จะถูกนำมาปรับให้หนึ่งโดยผลต่างลำดับที่ 1 (First Difference) หรือลำดับที่สูงขึ้นไป จนกว่าข้อมูลจะมีความนิ่ง แล้วจึงนำไปใช้ในการประมาณค่าในแบบจำลองต่อไป (Enders 2004) เนื่องจากในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่าการใช้ข้อมูลที่มีความไม่นิ่ง ไปใช้ประมาณค่าในแบบจำลองต่างๆอาจส่งผลให้เกิดปรากฏการณ์ของความสัมพันธ์ปลอม (Spurious Regression)

สมการที่ใช้ในการทดสอบต่อตัวแปรทางการเงิน และตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาค มีดังต่อไปนี้

$$\Delta \ln \text{Sus}_{it} = \alpha_{1i} + \alpha_{2i} T + \delta_{1i} \Delta \ln \text{Sus}_{it-1} + \sum_{i=1}^n \theta \Delta \ln \text{Sus} + e_{it} \quad (9)$$

$$\Delta \ln \text{Court1}_{it} = +\beta_{2i} T + \delta_{2i} \Delta \ln \text{Court1}_{it-1} + \sum_{i=1}^n \gamma \Delta \ln \text{Court1} + \mu_{it} \quad (10)$$

$$\Delta \ln \text{Court2}_{it} = +\beta_{2i} T + \delta_{2i} \Delta \ln \text{Court2}_{it-1} + \sum_{i=1}^n \gamma \Delta \ln \text{Court2} + \mu_{it} \quad (11)$$

$$\Delta \ln \text{Aml}_{it} = +\beta_{2i} T + \delta_{2i} \Delta \ln \text{Aml}_{it-1} + \sum_{i=1}^n \gamma \Delta \ln \text{Aml} + \mu_{it} \quad (12)$$

$$\Delta \ln \text{Ms}_{it} = +\beta_{2i} T + \delta_{2i} \Delta \ln \text{Ms}_{it-1} + \sum_{i=1}^n \gamma \Delta \ln \text{Ms}_{it} + \mu_{it} \quad (13)$$

$$\Delta \ln \text{Mpi}_{it} = +\beta_{2i} T + \delta_{2i} \Delta \ln \text{Mpi}_{it-1} + \sum_{i=1}^n \gamma \Delta \ln \text{Mpi} + \mu_{it} \quad (14)$$

โดยที่

$\Delta \ln \text{Sus}_{it} \Delta \ln \text{Sus}_{it-1}$ เท่ากับ ปริมาณธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ณ เวลา t และ t-1

$\Delta \ln \text{Court1}_{it} \Delta \ln \text{Court1}_{it-1}$ เท่ากับ มูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดอายัดทรัพย์สิน ณ เวลา t และ t-1

$\Delta \ln \text{Court2}_{it} \Delta \ln \text{Court2}_{it-1}$ เท่ากับ จำนวนคดีที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์สิน ณ เวลา t และ t-1

$\Delta \ln \text{Aml}_{it} \Delta \ln \text{Aml}_{it-1}$ เท่ากับ มูลค่าทรัพย์สินที่สำนักงานปปง.ยึด ณ เวลา t และ t-1

$\Delta \ln \text{Ms}_{it} \Delta \ln \text{Ms}_{it-1}$ เท่ากับ ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ ณ เวลา t และ t-1

$\Delta \ln \text{Mpi}_{it} \Delta \ln \text{Mpi}_{it-1}$ เท่ากับ ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ณ เวลา t และ t-1

$\alpha_{1i}, \alpha_{2i}, \beta_{1i}, \beta_{2i}, \delta_{1i}, \delta_{2i}, \theta, \gamma$ เท่ากับ ค่าสัมประสิทธิ์

e_{it}, μ_{it} เท่ากับ ค่าแนวโน้ม

จากการทดสอบสมการจะได้ค่าสัมประสิทธิ์ จากการพิจารณาค่าสถิติ t (t-statistic) ซึ่งเป็นค่าสถิติ ADF (ADF-statistic) ต้องมีค่ามากกว่าเมื่อเทียบกับค่าวิกฤต Mckinnon ในรูปแบบค่าสัมบูรณ์ จึงสามารถปฏิเสธสมมติฐานหลักได้ และหากทดสอบแล้วพบว่า ข้อมูลมีลักษณะไม่นิ่ง ต้องทำการ Difference ข้อมูล 1 ครั้ง แล้วพิจารณาค่าสถิติ t (t-statistic) จากค่าประสิทธิ์ อีกครั้ง โดยข้อมูลจะมีลักษณะนิ่งได้ ต้องทำการ Difference ข้อมูล ไม่เกิน 2 ครั้ง

การทดสอบการร่วมไปด้วยกัน (Co-Integration Test)

การทดสอบความสัมพันธ์ในระยะยาวหรือการทดสอบการร่วมไปด้วยกัน เป็นการทดสอบความสอดคล้องของข้อมูลอนุกรมเวลาของตัวแปรคู่ใดๆ ว่ามีการเคลื่อนไหวที่สอดคล้องกันหรือไม่ เนื่องจากในทางเศรษฐศาสตร์อย่างน้อยในระยะยาวตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาควรจะมีการเคลื่อนไหวในทิศทางใดทิศทางหนึ่งที่สอดคล้องกัน แม้ว่าในระยะสั้นการเคลื่อนไหวของตัวแปรดังกล่าวอาจมีการเคลื่อนไหวที่ไม่สามารถกำหนดทิศทางที่แน่นอนได้ก็ตาม และยังเป็นการทดสอบการเคลื่อนไหวของค่าความคลาดเคลื่อน (Error Term) ของสมการความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ต้องการทดสอบด้วย การทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลเชิงดุลยภาพระยะยาวด้วยวิธี Engle and Granger (EG) Cointegration Test ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำการตรวจสอบอันดับความหยุดนิ่งของอนุกรมเวลา ซึ่งมีแนวทางในการเลือกแบบจำลองในการวิเคราะห์ข้อมูลอนุกรมเวลา หลังจากมีการตรวจสอบความหยุดนิ่งของข้อมูล (Order of Integration) หากพบว่า (1) ถ้าชุดข้อมูลของตัวแปรเป็น $I(0)$ ทั้งหมด จะใช้วิธีการทดสอบ Regression analysis (2) หากพบว่าถ้าชุดข้อมูลของแปรเป็น $I(1)$ ทั้งหมด จะใช้วิธีการทดสอบขั้นตอนที่ 2 ด้วยวิธี Cointegration Test (3) แต่หากพบว่าข้อมูลอนุกรมเวลามีลักษณะเป็น $I(0)$ หรือ $I(1)$ หรือ $I(2)$ อยู่ร่วมกันจะไม่สามารถทดสอบ Cointegration Test ด้วยวิธี Engle and Ganger และ Johansen ต่อไปได้ (Engle and Granger, 1987; Johansen, 1988, 1991, 1995) โดยที่ Pesaran et al. (2001) ได้เสนอแนวความคิดในการวิเคราะห์ Cointegration Test จากความแตกต่างของอันดับชั้นความหยุดนิ่ง ที่เรียกว่า Bound Cointegration หรือ Autoregressive Distributed Lag (ARDL bound Cointegration)

ขั้นตอนที่ 2 ทำการสร้างแบบจำลองการถดถอยระหว่างตัวแปร โดยกำหนดแบบจำลองการถดถอยระหว่างตัวแปรในสมการที่ 1 เพื่อสร้างสมการชุดค่าหลงเหลือในสมการที่ 2 ดังนี้

$$Y_t = \alpha_0 + \beta_1 X_t + \hat{\varepsilon}_t \quad (15)$$

สมการที่ 1 จะถูกกำหนดให้เป็นแบบจำลองเชิงดุลยภาพในระยะยาวระหว่าง X และ Y

$$\hat{\varepsilon}_t = Y_t - \hat{\alpha}_0 - \hat{\beta}_1 X_t \quad (16)$$

โดยกำหนดให้ $\hat{\varepsilon}_t$ คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของ X_t เรียกว่า Cointegrating Parameter

ขั้นตอนที่ 3 ทำการตรวจสอบความหยุดนิ่ง Unit Root ของชุดค่าหลงเหลือ (Residual Series) ที่ได้จากขั้นตอนที่ 2 โดยการตรวจสอบความหยุดนิ่งของชุดค่าหลงเหลือด้วยวิธี Augmented Dickey Fuller Test (ADF Test) ซึ่งจะไม่พิจารณาค่าคงที่ (Constant) และแนวโน้มเวลา (Time Trend) ในแบบจำลองเพื่อตรวจสอบความหยุดนิ่งของข้อมูล (Asteriou and Hall, 2007; Gujarati and Porter, 2009)

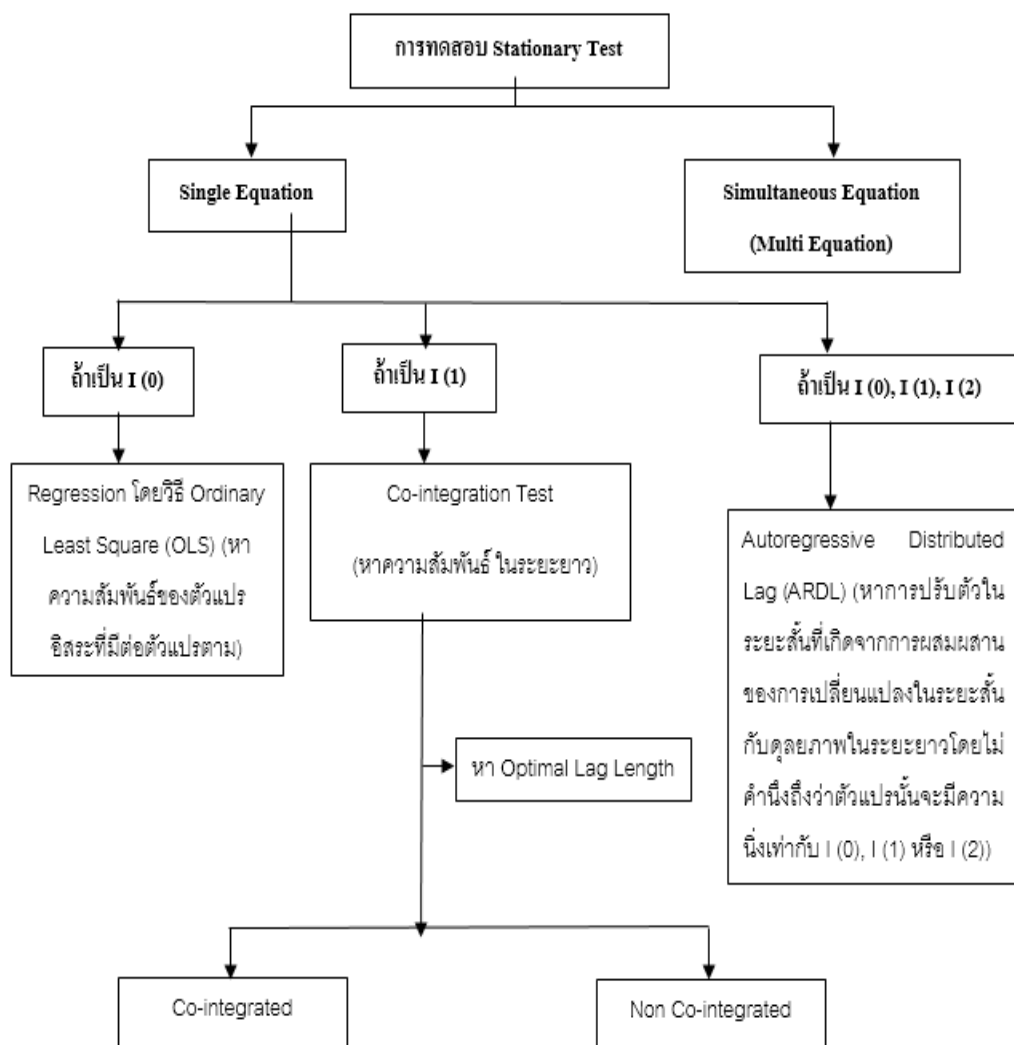
$$\Delta \hat{\varepsilon}_t = \beta_1 \hat{\varepsilon}_{t-1} + \sum_{i=1}^p \beta_{2i} \Delta \hat{\varepsilon}_{t-i} + V_t \quad (17)$$

โดยกำหนดให้ V_t คือ ค่าหลงเหลือในแบบจำลอง (White Noise) ซึ่งในการทดสอบสมมติฐานของชุดค่าหลงเหลือพิจารณาได้เป็น 2 กรณีคือ

กรณีที่ 1 หากปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0 : Non-stationary) ในระดับปกติ (Level stage) แสดงว่า X และ Y มี Cointegration เกิดขึ้นคือ ความสัมพันธ์ ของ X และ Y ในสมการที่ 1 เป็นความสัมพันธ์เชิง ดุลยภาพในระยะยาว และไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ที่ไม่แท้จริง (Spurious Relationship)

กรณีที่ 2 หากไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0 : Non-stationary) ได้แสดงว่า X และ Y ไม่มี Cointegration เกิดขึ้นคือ X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวระหว่างกัน และอาจจะเกิดปัญหาความสัมพันธ์ที่ไม่แท้จริง (Spurious Relationship) ในสมการที่ 1

ระเบียบวิธีวิจัยตามวัตถุประสงค์

บทที่ 4

ผลการดำเนินงานวิจัย

ผลการศึกษา

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรการฟอกเงิน และตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาค โดยวิธีการทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว และความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลแบบแกรนเจอร์ (Granger Causality Test) ซึ่งใช้ข้อมูลตั้งแต่ปี 2557-2560 รวมทั้งสิ้น 48 เดือน โดยทำการศึกษาตัวแปร ได้แก่ มูลค่าทรัพย์สินที่สำนักปง. ยึดทรัพย์ ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม มูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ จำนวนคำสั่งคดีอาัยทรัพย์ของศาล และจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ซึ่งการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม มีรูปแบบความสัมพันธ์ดังนี้

$$\ln Aml_t = \alpha_0 + \alpha_1 \ln Ms_t + e_t \quad (18)$$

$$\ln Aml_t = \alpha_0 + \alpha_1 \ln Mpi_t + e_t \quad (19)$$

$$\ln Court1_t = \alpha_0 + \alpha_1 \ln Ms_t + e_t \quad (20)$$

$$\ln Court 2_t = \alpha_0 + \alpha_1 \ln Mpi_t + e_t \quad (21)$$

$$\ln Court 2_t = \alpha_0 + \alpha_1 \ln Sus_t + e_t \quad (22)$$

$$\ln Sus_t = \alpha_0 + \alpha_1 \ln Ms_t + e_t \quad (23)$$

โดยที่	$\ln Aml$	คือ	Natural Logarithm ของมูลค่าทรัพย์สินที่ปง. ยึด
	$\ln Court$	คือ	Natural Logarithm ของมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์
	$\ln Court 2$	คือ	Natural Logarithm ของจำนวนคำสั่งคดีอาัยทรัพย์ของศาล
	$\ln Ms$	คือ	Natural Logarithm ของปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ
	$\ln Mpi$	คือ	Natural Logarithm ของดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม
	$\ln Sus$	คือ	Natural Logarithm ของจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย
	e_t	คือ	ค่าความคลาดเคลื่อน
	$\alpha_0, \alpha_1, \alpha_2, \alpha_3$	คือ	ค่าพารามิเตอร์

และได้ทำการศึกษาข้อมูลพหุติยภูมิ และคำนียามความผิดมูลฐาน โดยมีการกำหนดความผิดอาญาฐานฟอกเงินใหม่ ว่าด้วยพระราชบัญญัติการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ฉบับ พ.ศ. 2558 ประกาศลงราชกิจจานุเบกษา มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 9 ตุลาคม 2558 มีสาระสำคัญของกฎหมายฟอกเงิน และระบุความผิดมูลฐานการฟอกเงินไว้ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 กำหนดความผิดมูลฐานการฟอกเงินไว้ 26 มูลฐาน

คำนียาม “ความผิดมูลฐาน” สามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะหลักตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ดังนี้

1. การกระทำความผิดโดยบุคคลที่มีตำแหน่งหน้าที่และใช้ตำแหน่งหน้าที่นั้นกระทำความผิด และได้เงินทรัพย์สินหรือผลประโยชน์จากการกระทำความผิดตามกฎหมายอื่น
2. การกระทำความผิดโดยบุคคลที่มีตำแหน่งหน้าที่และใช้ตำแหน่งหน้าที่กระทำการแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ตามกฎหมายอื่น

ตาราง 2 แสดงจำนวนความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ประเภทความผิดมูลฐาน	2559		2560	
	คำสั่งคดี	มูลค่า	คำสั่งคดี	มูลค่า
ยาเสพติด	116	262,692,850.18	74	54,773,344.07
การค้ามนุษย์/ค้าหญิงและเด็ก	10	80,630,782.17	12	290508575.3
ฉ้อโกงประชาชน	8	894,239,340.60	15	509,246,528.64
ทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ	17	15,483,485,007.87	14	3,796,102,784.29
กรรโชก หรือรีดทรัพย์โดยอำนาจอั้งยี่ ซ่องโจร	5	4,336,624,233.03	1	360,573,127.54
การพนัน	68	89,515,904.55	7	101,363,678.89
การเป็นสมาชิกอั้งยี่	5	4,336,624,233.03	3	264,722,600.07
การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา	2	113,226,049.96	6	9,357,314.79
การปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์	3	113,226,049.96	2	246,363.54
ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ	7	25,615,114.68	10	19,194,422.49
การลักทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ ชิงทรัพย์ รีดทรัพย์	9	110,098,654.83	4	181,775.68
รวม	250	25,845,978,220.86	148	5,406,270,515.30

ที่มา สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

จากตาราง 2 แสดงจำนวนความผิดปกติฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ปี 2559 ถึง 2560 แสดงให้เห็นความผิดปกติฐานที่ครอบคลุมหลากหลาย ความผิดปกติฐาน ความผิดปกติฐานที่มีจำนวนลดลง เช่น ความผิดปกติฐานที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด, การพนัน ซึ่งมีจำนวนลดลงร้อยละ 30 และจำนวนความผิดปกติฐานที่เพิ่มขึ้น เช่น ความผิดปกติฐาน การฉ้อโกงประชาชน ที่มีการกระทำความผิดปกติฐาน เพิ่มขึ้นร้อยละ 80 แสดงทั้งความผิดปกติฐานที่มีจำนวนลดลงและเพิ่มขึ้น การลดลงของผู้กระทำความผิดปกติฐานยาเสพติดที่ลดลง อาจมีสาเหตุมาจากมาตรการที่เข้มงวดของสำนักงานปปง. ในการกวาดล้างยาเสพติด ทั้งเครือข่ายขบวนการและตัวบุคคล และมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น สำนักงานปป.ช. ที่ประสานความร่วมมือกันในการกวาดล้างยาเสพติด

4.1 ผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูลหรือยูนิทรูท (Unit Root Test)

ในการทดสอบยูนิทรูท ของข้อมูลเพื่อตรวจสอบว่าข้อมูลที่จะนำมาใช้มีลักษณะนิ่งหรือไม่ เพื่อหลีกเลี่ยงข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ย (Mean) และความแปรปรวน (Variances) ที่ไม่คงที่ในแต่ละช่วงเวลาที่แตกต่างกัน โดยทำการทดสอบด้วยวิธี Augmented Dickey-Fuller test (ADF) เริ่มต้นการทดสอบข้อมูลที่มี Order of Integration เท่ากับ 0 หรือ $I(0)$ ที่ระดับ Level with Trend and Intercept, Level with Intercept และ Level without Trend and Intercept ตามลำดับแล้วทำการเปรียบเทียบค่าสถิติ ADF กับค่าวิกฤติ MacKinnon ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 ของแบบจำลอง ถ้าหากค่าสถิติ ADF มีค่ามากกว่าค่า MacKinnon Critical แสดงว่าข้อมูลอนุกรมเวลานั้น มีลักษณะไม่นิ่ง (Non-stationary) ซึ่งแก้ไขโดยการทำ Differencing ลำดับต่อไป จนกว่าข้อมูลอนุกรมเวลานั้นจะมีลักษณะนิ่ง (Stationary) ซึ่งผลการทดสอบยูนิทรูทได้ผลดังต่อไปนี้

ข้อมูลมูลค่าทรัพย์สินที่สำนักงานปปง. ยึดทรัพย์ (AML)

ตาราง 3 ผลการทดสอบ Unit Root ของข้อมูลมูลค่าทรัพย์สินที่ ปปปง. ยึด (AML)

I(d)	With Trend and Intercept				With Intercept				Without Trend and Intercept			
	ADF	1%	Prob.	Lag	ADF	1%	Prob.	Lag	ADF	1%	Prob.	Lag
	Statistic	Critical	Trend		Statistic	Critical	Trend		Statistic	Critical	Trend	
		Value				Value				Value		
I(0)	-4.052743 (1.946711)	-4.243644	0.0158	0	-3.815333* (1.943480)	-3.632900	0.0063	0	-0.670061 (1.579149)	-2.636901	0.4191	2
I(1)	-5.760510* (1.565084)	-4.262735	0.0002	1	-5.795974* (1.577852)	-3.646342	0.0000	1	-5.858166* (1.567836)	-2.636901	0.0000	1

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ: *หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01 และตัวเลขในวงเล็บ ( ) คือ Durbin-Watson Statistic

จากตาราง 3 การทดสอบ Unit Root ของข้อมูลมูลค่าทรัพย์สินที่ ปปง. ยึด (AML) ที่ order of integration เท่ากับ 0 หรือ $I(0)$ คือ ที่ระดับ Level with Trend and Intercept, Level with Intercept และ Level without Trend and Intercept ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 พบว่า ค่าสถิติ ADF ที่ระดับ Level with Trend and Intercept และ Level without Trend and Intercept ที่ได้มีค่ามากกว่าค่าวิกฤติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 จึงอยู่ในช่วงยอมรับสมมติฐานว่าง ที่ว่า ข้อมูลอนุกรมเวลามีลักษณะไม่นิ่ง (Non-Stationary) ที่ $I(0)$ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

ค่าสถิติ ADF ที่ระดับ Level with Intercept มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤติ MacKinnon ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 แสดงว่าข้อมูลมีลักษณะนิ่ง (Stationary) แต่อย่างไรก็ตาม ยังคงนำข้อมูลไปทดสอบที่ Order of Integration ที่สูงขึ้น คือที่ Order of Integration เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$ คือ ที่ระดับ First Difference with Trend and Intercept, First Difference with Intercept และ First Difference without Trend and Intercept ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

ผลการทดสอบพบว่าที่ระดับ First Difference with Trend and Intercept, First Difference with Intercept, First Difference without Trend and Intercept ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 ค่าสถิติ ADF มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤติ MacKinnon ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 แสดงว่าข้อมูลมีลักษณะนิ่ง (Stationary) เมื่อทำการตรวจสอบปัญหาอัตสหสัมพันธ์ (Autocorrelation) พบว่าค่า Durbin-Watson Statistic ที่ระดับ First Difference อยู่ระหว่าง 1.565084 ถึง 1.577852 แสดงว่าแบบจำลองนี้ไม่มีปัญหาอัตสหสัมพันธ์ (Autocorrelation)

ดังนั้นข้อมูลมูลค่าทรัพย์สินที่ปปง. ยึด (AML) มีลักษณะนิ่ง (Stationary) ที่ order of integration เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$ ที่ระดับ First Difference without Trend and Intercept ณ ระดับ 0

ข้อมูลปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ (MS)

ตาราง 4 ผลการทดสอบ Unit Root ของข้อมูลปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ (MS)

I(d)	With Trend and Intercept				With Intercept				Without Trend and Intercept			
	ADF	1%	Prob.	Lag	ADF	1%	Prob.	Lag	ADF	1%	Prob.	Lag
	Statistic	Critical	Trend		Statistic	Critical	Trend		Statistic	Critical	Trend	
		Value				Value				Value		
I(0)	-3.447041 (2.109044)	-4.243644	0.0614	0	-3.351705 (2.212200)	-3.632900	0.0199	0	0.53311 (2.136265)	-2.634731	0.8261	1
I(1)	-8.412626* (2.135105)	-4.252879	0.0000	0	-8.639407* (2.136114)	-3.639407	0.0000	0	-8.619740* (2.135380)	-2.634731	0.0000	0

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ: *หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01 และตัวเลขในวงเล็บ ( ) คือ Durbin-Watson Statistic

จากตาราง 4 การทดสอบ Unit Root ของข้อมูลปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ (MS) ที่ Order of Integration เท่ากับ 0 หรือ I (0) คือ ที่ระดับ Level with Trend and Intercept, Level with Intercept และ Level without Trend and Intercept ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 พบว่า ค่าสถิติ ADF ที่ระดับ Level with Trend and Intercept, Level with Intercept และ Level without Trend and Intercept ที่ได้มีค่ามากกว่าค่าวิกฤติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 จึงอยู่ในช่วงยอมรับสมมติฐานว่าง ที่ว่า ข้อมูลอนุกรมเวลามีลักษณะไม่นิ่ง (Non-Stationary) ที่ I(0) ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

ดังนั้น จึงนำข้อมูลทดสอบที่ Order of Integration ที่สูงขึ้น คือที่ Order of Integration เท่ากับ 1 หรือ I(1) คือ ที่ระดับ First Difference with Trend and Intercept, First Difference with Intercept และ First Difference without Trend and Intercept ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

ผลการทดสอบพบว่าที่ระดับ First Difference with Trend and Intercept, First Difference with Intercept, First Difference without Trend and Intercept ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 ค่าสถิติ ADF มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤติ MacKinnon ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 แสดงว่าข้อมูลมีลักษณะนิ่ง (Stationary)

เมื่อทำการตรวจสอบปัญหาอัตสหสัมพันธ์ (Autocorrelation) พบว่าค่า Durbin-Watson Statistic ที่ระดับ First Difference อยู่ระหว่าง 2.135105 ถึง 2.135380 แสดงว่าแบบจำลองนี้ไม่มีปัญหาอัตสหสัมพันธ์ (Autocorrelation)

ดังนั้นข้อมูลปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ (M1) มีลักษณะนิ่ง (Stationary) ที่ order of integration เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$ ที่ระดับ First Difference without Trend and Intercept ณ ช่วงเวลา 0

ข้อมูลดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI)

ตาราง 5 ผลการทดสอบ Unit Root ของข้อมูลดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI)

I(d)	With Trend and Intercept				With Intercept				Without Trend and Intercept			
	ADF	1%	Prob.	Lag	ADF	1%	Prob.	Lag	ADF	1%	Prob.	Lag
	Statistic	Critical Value	Trend		Statistic	Critical Value	Trend		Statistic	Critical Value	Trend	
I(0)	-4.070604 (1.914052)	-4.252879	0.0155	1	-0.971230 (2.190180)	-3.646342	0.7518	2	0.897893 (2.204859)	-2.636901	0.8972	2
I(1)	-6.806251* (2.203982)	-4.262735	0.0000	1	-6.936704* (2.204822)	-3.646342	0.0000	1	-6.908492* (2.173133)	-2.636901	0.0000	1

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ: *หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01 และตัวเลขในวงเล็บ ( ) คือ Durbin-Watson Statistic

จากตาราง 5 การทดสอบ Unit Root ของข้อมูลดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) ที่ order of integration เท่ากับ 0 หรือ $I(0)$ คือ ที่ระดับ Level with Trend and Intercept, Level with Intercept และ Level without Trend and Intercept ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 พบว่า ค่าสถิติ ADF ที่ระดับ Level with Trend and Intercept, Level with Intercept และ Level without Trend and Intercept ที่ได้มีค่ามากกว่าค่าวิกฤติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 จึงอยู่ในช่วงยอมรับสมมติฐานว่างที่ว่า ข้อมูลอนุกรมเวลามีลักษณะไม่นิ่ง (Non-Stationary) ที่ $I(0)$ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

ดังนั้นจึงนำข้อมูลทดสอบที่ Order of Integration ที่สูงขึ้น คือที่ Order of Integration เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$ คือ ที่ระดับ First Difference with Trend and Intercept, First Difference with Intercept และ First Difference without Trend and Intercept ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

ผลการทดสอบพบว่าที่ระดับ First Difference with Trend and Intercept, First Difference with Intercept, First Difference without Trend and Intercept ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 ค่าสถิติ ADF มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤติ MacKinnon ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 แสดงว่าข้อมูลมี

ลักษณะนิ่ง (Stationary) เมื่อทำการตรวจสอบปัญหาอัตสหสัมพันธ์ (Autocorrelation) พบว่าค่า Durbin-Watson Statistic ที่ระดับ First Difference อยู่ระหว่าง 2.173133 ถึง 2.204822 แสดงว่าแบบจำลองนี้ไม่มีปัญหาอัตสหสัมพันธ์ (Autocorrelation)

ดังนั้นข้อมูลดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) มีลักษณะนิ่ง (Stationary) ที่ order of integration เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$ ที่ระดับ First Difference without Trend and Intercept ณ ช่วงเวลา 0

ข้อมูลจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย (SUS)

ตาราง 6 ผลการทดสอบ Unit Root ของข้อมูลจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย (SUS)

I(d)	With Trend and Intercept				With Intercept				Without Trend and Intercept			
	ADF	1%	Prob.	Lag	ADF	1%	Prob.	Lag	ADF	1%	Prob.	Lag
	Statistic	Critical	Trend		Statistic	Critical	Trend		Statistic	Critical	Trend	
	Value				Value				Value			
I(0)	-3.510074 (2.077474)	-4.323979	0.0577	6	-2.359610 (2.129765)	-3.646342	0.1605	1	1.087487 (2.354089)	-2.636901	0.9244	1
I(1)	-9.925546* (2.349887)	-4.262735	0.0000	0	-10.13826* (2.354862)	-3.646342	0.0000	0	-9.980541* (2.285015)	-2.636901	0.0000	0

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ: *หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01 และตัวเลขในวงเล็บ ( ) คือ Durbin-Watson Statistic

จากตารางที่ 6 การทดสอบ Unit Root ของข้อมูลจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย (SUS) ที่ order of integration เท่ากับ 0 หรือ $I(0)$ คือ ที่ระดับ Level with Trend and Intercept, Level with Intercept และ Level without Trend and Intercept ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 พบว่าค่าสถิติ ADF ที่ระดับ Level with Trend and Intercept, Level with Intercept และ Level without Trend and Intercept ที่ได้มีค่ามากกว่าค่าวิกฤติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 จึงอยู่ในช่วงยอมรับสมมติฐานว่าง ที่ว่าข้อมูลอนุกรมเวลามีลักษณะไม่นิ่ง (Non-Stationary) ที่ $I(0)$ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

ดังนั้นจึงนำข้อมูลทดสอบที่ Order of Integration ที่สูงขึ้น คือที่ Order of Integration เท่ากับ 1 หรือ I(1) คือ ที่ระดับ First Difference with Trend and Intercept, First Difference with Intercept และ First Difference without Trend and Intercept ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

ผลการทดสอบพบว่าที่ระดับ First Difference with Trend and Intercept, First Difference with Intercept, First Difference without Trend and Intercept ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 ค่าสถิติ ADF มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤติ MacKinnon ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 แสดงว่าข้อมูลมีลักษณะนิ่ง (Stationary) เมื่อทำการตรวจสอบปัญหาอัตสหสัมพันธ์ (Autocorrelation) พบว่าค่า Durbin-Watson Statistic ที่ระดับ First Difference อยู่ระหว่าง 2.285015 ถึง 2.354862

แสดงว่าแบบจำลองนี้ไม่มีปัญหาอัตสหสัมพันธ์ (Autocorrelation) ดังนั้นข้อมูลจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย (SUS) มีลักษณะนิ่ง (Stationary) ที่ order of integration เท่ากับ 1 หรือ I(1) ที่ระดับ First Difference without Trend and Intercept ณ ช่วงเวลา 0

ข้อมูลมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ (COURT1)

ตาราง 7 ผลการทดสอบ Unit Root ของข้อมูลมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ (COURT1)

I(d)	With Trend and Intercept				With Intercept				Without Trend and Intercept			
	ADF	1%	Prob.	Lag	ADF	1%	Prob.	Lag	ADF	1%	Prob.	Lag
	Statistic	Critical	Trend		Statistic	Critical	Trend		Statistic	Critical	Trend	
	Value				Value				Value			
I(0)	-5.201886*	-4.243644	0.0009	0	-4.989042*	-3.632900	0.0003	0	-0.579183	-2.634731	0.4590	1
	(1.939194)				(1.912124)				(2.267346)			
I(1)	-9.292077*	-4.252879	0.0000	0	-9.377499*	-3.639407	0.0000	0	-9.492942*	-2.634731	0.0000	0
	(2.286580)				(2.270321)				(2.262464)			

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ: *หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01 และตัวเลขในวงเล็บ ( ) คือ Durbin-Watson Statistic

จากตารางที่ 7 การทดสอบ Unit Root ของข้อมูลมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ (COURT1) ที่ order of integration เท่ากับ 0 หรือ I(0) คือ ที่ระดับ Level with Trend and Intercept, Level with Intercept และ Level without Trend and Intercept ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 พบว่า ค่าสถิติ ADF ที่ระดับ Level without Trend and Intercept ที่ได้มีค่ามากกว่าค่าวิกฤติ

ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 จึงอยู่ในช่วงยอมรับสมมติฐานว่าง ที่ว่าข้อมูลอนุกรมเวลามีลักษณะไม่นิ่ง (Non-Stationary) ที่ $I(0)$ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

แต่ ค่าสถิติ ADF ที่ระดับ Level with Trend and Intercept และ Level with Intercept มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤติ MacKinnon ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 แสดงว่าข้อมูลมีลักษณะนิ่ง (Stationary)

แต่อย่างไรก็ตาม ยังคงนำข้อมูลไปทดสอบที่ Order of Integration ที่สูงขึ้น คือที่ Order of Integration เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$ คือ ที่ระดับ First Difference with Trend and Intercept, First Difference with Intercept และ First Difference without Trend and Intercept ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

ผลการทดสอบพบว่าที่ระดับ First Difference with Trend and Intercept, First Difference with Intercept, First Difference without Trend and Intercept ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 ค่าสถิติ ADF มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤติ MacKinnon ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 แสดงว่าข้อมูลมีลักษณะนิ่ง (Stationary) เมื่อทำการตรวจสอบปัญหาอัตสหสัมพันธ์ (Autocorrelation) พบว่าค่า Durbin-Watson Statistic ที่ระดับ First Difference อยู่ระหว่าง 2.262464 ถึง 2.286580 แสดงว่าแบบจำลองนี้ไม่มีปัญหาอัตสหสัมพันธ์ (Autocorrelation)

ดังนั้นข้อมูลมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ (COURT1) มีลักษณะนิ่ง (Stationary) ที่ order of integration เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$ ที่ระดับ First Difference without Trend and Intercept ณ ช่วงเวลา 0

ข้อมูลจำนวนคำสั่งคดีอาัยทรัพย์ของศาล (COURT2)

ตาราง 8 ผลการทดสอบ Unit Root ของข้อมูลจำนวนคำสั่งคดีอาัยทรัพย์ของศาล (COURT2)

I(d)	With Trend and Intercept				With Intercept				Without Trend and Intercept			
	ADF	1%	Prob.	Lag	ADF	1%	Prob.	Lag	ADF	1%	Prob.	Lag
	Statistic	Critical	Trend		Statistic	Critical	Trend		Statistic	Critical	Trend	
	Value	Value			Value	Value			Value	Value		
I(0)	-5.238625* (1.936752)	-4.252879	0.0008	0	-5.354348* (1.940969)	-3.639407	0.0001	0	-0.579680 (2.065368)	-2.636901	0.4585	1
I(1)	-10.47619* (2.098041)	-4.26735	0.0000	0	-10.86345* (2.074808)	-3.646342	0.0000	0	-11.04087* (2.074378)	-2.636901	0.0000	0

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ: *หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01 และตัวเลขในวงเล็บ คือ ( ) Durbin-Watson Statistic

จากตารางที่ 8 การทดสอบ Unit Root ของข้อมูลจำนวนคำสั่งคดีอาัยดทรัพย์ของศาล)COURT2) ที่ order of integration เท่ากับ 0 หรือ I(0 คือ ที่ระดับ (Level with Trend and Intercept, Level with Intercept และ Level without Trend and Intercept ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 พบว่า ค่าสถิติ ADF ที่ระดับ Level without Trend and Intercept ที่ได้มีค่ามากกว่าค่าวิกฤติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 จึงอยู่ในช่วงยอมรับสมมติฐานว่าง ที่ว่า ข้อมูลอนุกรมเวลามีลักษณะไม่นิ่ง (Non-Stationary) ที่ I(0 (ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

แต่ ค่าสถิติ ADF ที่ระดับ Level with Trend and Intercept และ Level with Intercept มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤติ MacKinnon ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 แสดงว่าข้อมูลมีลักษณะนิ่ง (Stationary)

อย่างไรก็ตามยังคงนำข้อมูลไปทดสอบที่ Order of Integration ที่สูงขึ้นคือที่ Order of Integration เท่ากับ 1 หรือ I(1 คือ ที่ระดับ (First Difference with Trend and Intercept, First Difference with Intercept และ First Difference without Trend and Intercept ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

ผลการทดสอบพบว่าที่ระดับ First Difference with Trend and Intercept, First Difference with Intercept, First Difference without Trend and Intercept ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 ค่าสถิติ ADF มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤติ MacKinnon ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 แสดงว่าข้อมูลมีลักษณะนิ่ง (Stationary)

เมื่อทำการตรวจสอบปัญหาอัตสหสัมพันธ์(Autocorrelation) พบว่าค่า Durbin-Watson Statistic ที่ระดับ First Difference อยู่ระหว่าง 2.074378 ถึง 2.098041 แสดงว่าแบบจำลองนี้ไม่มีปัญหาอัตสหสัมพันธ์ (Autocorrelation)

ดังนั้นข้อมูลจำนวนคำสั่งคดีอาัยดทรัพย์ของศาล)COURT2) มีลักษณะนิ่ง (Stationary) ที่ order of integration เท่ากับ 1 หรือ I(1) ที่ระดับ First Difference without Trend and Intercept ณ ช่วงเวลา 0

4.2 ผลการทดสอบ Cointegration

การทดสอบความสัมพันธ์ของดุลยภาพในระยะยาว ตามวิธีการของ Engle and Granger ทำโดยการประมาณค่าสมการถดถอยด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) ของสมการทั้ง 6 สมการข้างต้น จากนั้นนำค่าความคลาดเคลื่อนจากสมการที่ประมาณได้ไปทดสอบว่ามีลักษณะนิ่ง (Stationary) หรือไม่ โดยการทดสอบ Unit Root โดยวิธี Augmented Dickey-Fuller (ADF) ที่ Said and Dickey ได้กล่าวไว้ เพื่อทดสอบความนิ่งของข้อมูลที่น่าสนใจ โดยนำค่า ADF t-statistic ของข้อมูลที่ทำทดสอบมาเปรียบเทียบกับค่าวิกฤติ MacKinnon ที่ Order of Integration เท่ากับ 0 หรือ I(0) ในระดับที่ปราศจากจุดตัดแกนและแนวโน้มเวลา ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ถ้าพบว่า ข้อมูลมีลักษณะนิ่ง (Stationary) สามารถอธิบายได้ว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว ผลการทดสอบ Cointegration

4.2.1 กรณีมูลค่าทรัพย์สินที่สำนักงาน ปปง. ยึดทรัพย์ เป็นตัวแปรตาม และปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบตัวแปรอิสระ

ตาราง 9 ผลการทดสอบ Cointegration และ Unit Root ของค่าคลาดเคลื่อน กรณีมูลค่าทรัพย์สินที่ ปปง. ยึด เป็นตัวแปรตามและปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบเป็นตัวแปรอิสระ

Dependent Variables	Independent Variables	Coefficient (Standard Error)	t-Statistic (Prob.)	$\bar{R}^2$	F-Statistic (Prob.)	ADF Statistic (D.W.)	Test critical values 1% level
LNAML	Constant	123.9110 (59.5023)	2.0825 (0.0449)	0.0556	3.0619 (0.0892)	-3.7396* (1.9011)	-2.6327
	LNMS	-7.0201 (4.0119)	-1.7498 (0.0892)				

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: *หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01

ผลการวิเคราะห์จัดให้อยู่ในรูปสมการถดถอยได้ดังนี้

$$\text{LNAML} = 123.9110 - 7.0201\text{LNMS}$$

(0.0449)   (0.0892)

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บแสดงสถิติความน่าจะเป็น

จากตาราง 9 การปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวในกรณีมูลค่าทรัพย์สินที่สำนักงาน ปปง. ยึด เป็นตัวแปรตามและปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบตัวแปรอิสระ นั้นเมื่อพิจารณาจากค่าสถิติ Adjusted R-squared ($\bar{R}^2$) ของแบบจำลอง ปรากฏว่าตัวแปรอิสระปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ (MS) สามารถอธิบายแบบจำลองได้ร้อยละ 5.56 ($\bar{R}^2 = 0.0556$)

สมการแสดงความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว ระหว่าง ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบและมูลค่าทรัพย์สินที่ ปปง. ยึด โดยเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ที่มีค่าเท่ากับ -7.0201 แสดงถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงในระยะยาวที่มีความสัมพันธ์กันแบบผกผันตาม คือ ถ้าปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้มูลค่าทรัพย์สินที่ ปปง. ยึดลดลง ร้อยละ 7.0201 ในทางกลับกัน ถ้าปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ ลดลง ร้อยละ 1 จะทำให้ มูลค่าทรัพย์สินที่ ปปง. ยึดทรัพย์สินเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.0201

นอกจากนั้นผลการทดสอบความนิ่งของค่าความคลาดเคลื่อนโดยวิธี Augmented Dickey-Fuller (ADF) ที่ order of integration เท่ากับ 0 หรือ I(0) ที่ระดับ Level without trend and interceptพบว่าค่าสถิติ ADF (-3.7396) มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤต (-2.6327) ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01จึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง แสดงว่าข้อมูลมีลักษณะนี้ ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่ากรณีมูลค่าทรัพย์สินที่ ปปง. ยึดทรัพย์สิน เป็นตัวแปรตามและปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบตัวแปรอิสระ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว

4.2.2 กรณีมูลค่าทรัพย์สินที่ ปปง. ยึด เป็นตัวแปรตาม และดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมตัวแปรอิสระ

ตาราง 10 ผลการทดสอบ Cointegration และ Unit Root ของค่าคลาดเคลื่อน กรณีมูลค่าทรัพย์สินที่ ปปง. ยึด เป็นตัวแปรตามและดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเป็นตัวแปรอิสระ

Dependent Variables	Independent Variables	Coefficient (Standard Error)	t-Statistic (Prob.)	$\bar{R}^2$	F-Statistic (Prob.)	ADF Statistic (D.W.)	Test critical values 1% level
LNAML	Constant	-62.5937 (48.2737)	-1.2966 (0.2035)	0.0518	2.9128 (0.0969)	-4.4282* (1.9790)	-2.6327
	LNMPI	19.5907 (11.4787)	1.7067 (0.0970)				

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: *หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01

ผลการวิเคราะห์จัดให้อยู่ในรูปสมการถดถอยได้ดังนี้

$$\text{LNAML} = -62.5937 + 19.5907\text{LNMPI}$$

(0.2035)   (0.0970)

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บแสดงสถิติความน่าจะเป็น

จากตาราง 10 การปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวในกรณีมูลค่าทรัพย์สินที่ ปปง. ยึดเป็นตัวแปรตามและดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมตัวแปรอิสระ นั้นเมื่อพิจารณาจากค่าสถิติ Adjusted R-squared ($\bar{R}^2$) ของแบบจำลอง ปรากฏว่าตัวแปรอิสระดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) สามารถอธิบายแบบจำลองได้ร้อยละ 5.18 ($\bar{R}^2 = 0.0518$)

สมการแสดงความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว ระหว่าง ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมและมูลค่าทรัพย์สินที่ ปปง. ยึด โดยเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ที่มีค่าเท่ากับ 19.5907 แสดงถึงอัตรา การเปลี่ยนแปลงในระยะยาวที่มีความสัมพันธ์กันแบบแปรผันตาม คือ ถ้าดัชนีผลผลิต อุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ มูลค่าทรัพย์สินที่ ปปง. ยึด เพิ่มขึ้น ร้อยละ 19.5907 ในทางกลับกัน ถ้าดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ลดลง ร้อยละ 1 จะทำให้ มูลค่าทรัพย์สินที่ ปปง. ยึด ลดลงร้อยละ 19.5907

นอกจากนั้นผลการทดสอบความนิ่งของค่าความคลาดเคลื่อนโดยวิธี Augmented Dickey-Fuller (ADF) ที่ order of integration เท่ากับ 0 หรือ I(0) ที่ระดับ Level without trend and intercept พบว่าค่าสถิติ ADF (-4.4282) มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤต (-2.6327) ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานว่างแสดงว่าข้อมูลมีลักษณะนิ่ง

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่ากรณีมูลค่าทรัพย์สินที่ ปปง. ยึด เป็นตัวแปรตามและดัชนี ผลผลิตอุตสาหกรรมตัวแปรอิสระ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว

4.2.3 กรณีมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ (ตัวแปรตาม) และปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ (ตัวแปรอิสระ)

ตาราง 11 ผลการทดสอบ Cointegration และ Unit Root ของค่าตลาดเคลื่อนไหว กรณีมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์เป็นตัวแปรตามและปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบเป็นตัวแปรอิสระ

Dependent Variables	Independent Variables	Coefficient (Standard Error)	t-Statistic (Prob.)	$\bar{R}^2$	F-Statistic (Prob.)	ADF Statistic (D.W.)	Test critical values 1% level
LNCOURT	Constant	45.1404 (51.6903)	0.8733 (0.3886)	-0.0204	0.2996 (0.5877)	-5.1012* (1.9117)	-2.6327
	LNMS	-1.9076 (3.4851)	-0.5474 (0.5877)				

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: *หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01

ผลการวิเคราะห์จัดให้อยู่ในรูปสมการถดถอยได้ดังนี้

$$\text{LNCOURT} = 45.1404 - 1.9076\text{LNMS}$$

(0.3886)   (0.5877)

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บแสดงสถิติความน่าจะเป็น

จากตาราง 11 การปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวในกรณีมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์เป็นตัวแปรตามและปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบตัวแปรอิสระ นั้นเมื่อพิจารณาจากค่าสถิติ Adjusted R-squared ($\bar{R}^2$) ของแบบจำลอง ปรากฏว่าตัวแปรอิสระปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ (MS) สามารถอธิบายแบบจำลองได้ร้อยละ -2.04 ($\bar{R}^2 = -0.0204$)

สมการแสดงความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว ระหว่างปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบและมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ โดยเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ที่มีค่าเท่ากับ -1.9076 แสดงถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงในระยะยาวที่มีความสัมพันธ์กันแบบผกผันตาม คือ ถ้าปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ มูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ ลดลง ร้อยละ 1.9076 ในทางกลับกันถ้าปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ ลดลง ร้อยละ 1 จะทำให้ มูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9076

นอกจากนั้นผลการทดสอบความนิ่งของค่าความคลาดเคลื่อนโดยวิธี Augmented Dickey-Fuller (ADF) ที่ order of integration เท่ากับ 0 หรือ $I(0)$ ที่ระดับ Level without trend and intercept พบว่าค่าสถิติ ADF (-5.1012) มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤต (-2.6327) ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง แสดงว่าข้อมูลมีลักษณะนิ่ง

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่ากรณีมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ เป็นตัวแปรตามและปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบตัวแปรอิสระ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว

4.2.4 กรณีมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์เป็นตัวแปรตาม และดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมตัวแปรอิสระ

ตาราง 12 ผลการทดสอบ Cointegration และ Unit Root ของค่าคลาดเคลื่อน กรณีมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์เป็นตัวแปรตามและดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเป็นตัวแปรอิสระ

Dependent Variables	Independent Variables	Coefficient (Standard Error)	t-Statistic (Prob.)	$\bar{R}^2$	F-Statistic (Prob.)	ADF Statistic (D.W.)	Test critical values 1% level
LNCOURT	Constant	67.2193 (41.1465)	1.6337 (0.1116)	0.0141	1.4988 (0.2293)	-5.2970* (1.9088)	-2.6327
	LNMPI	-11.9779 (9.7839)	-1.2242 (0.2293)				

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: *หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0

ผลการวิเคราะห์จัดให้อยู่ในรูปสมการถดถอยได้ดังนี้

$$\text{LNCOURT} = 67.2193 - 11.9779 \text{LNMPI}$$

(0.1116)   (0.2293)

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บแสดงสถิติความน่าจะเป็น

จากตาราง 12 การปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวในกรณีมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์เป็นตัวแปรตามและดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมตัวแปรอิสระ นั้นเมื่อพิจารณาจากค่าสถิติ

Adjusted R-squared ($\bar{R}^2$) ของแบบจำลอง ปรากฏว่าตัวแปรอิสระดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) สามารถอธิบายแบบจำลองได้ร้อยละ 1.41 ($\bar{R}^2 = 0.0141$)

สมการแสดงความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว ระหว่าง ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม และ มูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ โดยเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ที่มีค่าเท่ากับ -11.9779 แสดงถึง อัตราการเปลี่ยนแปลงในระยะยาวที่มีความสัมพันธ์กันแบบผกผันตาม คือถ้าดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ มูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ ลดลงร้อยละ 11.9779 ในทางกลับกัน ถ้าดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ลดลง ร้อยละ 1 จะทำให้ มูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.9779

นอกจากนั้นผลการทดสอบความนิ่งของค่าความคลาดเคลื่อนโดยวิธี Augmented Dickey-Fuller (ADF) ที่ order of integration เท่ากับ 0 หรือ $I(0)$ ที่ระดับ Level without trend and intercept พบว่าค่าสถิติ ADF (-5.2970) มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤต (-2.6327) ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง แสดงว่าข้อมูลมีลักษณะนิ่ง

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่ากรณีมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ เป็นตัวแปรตามและดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมตัวแปรอิสระ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว

4.2.5 กรณีจำนวนคำสั่งยึดทรัพย์ของศาลเป็นตัวแปรตามและจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยตัวแปรอิสระ

ตาราง 13 ผลการทดสอบ Cointegration และ Unit Root ของค่าคลาดเคลื่อน กรณีจำนวนคำสั่งยึดทรัพย์ของศาลเป็นตัวแปรตามและจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเป็นตัวแปรอิสระ

Dependent Variables	Independent Variables	Coefficient (Standard Error)	t-Statistic (Prob.)	$\bar{R}^2$	F-Statistic (Prob.)	ADF Statistic (D.W.)	Test critical values 1% level
LN COURT2	Constant	2.3392 (1.5248)	1.5341 (0.1345)	-0.0298	0.0155	-5.4663*	-2.6347
	LNSTR	0.0237 (0.1903)	0.1246 (0.9016)		(0.9016)	(1.9331)	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: *หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01

ผลการวิเคราะห์จัดให้อยู่ในรูปสมการถดถอยได้ดังนี้

$$\text{LNCOURT2} = 2.3392 + 0.0237\text{LNSUS} \\ (0.1345) \quad (0.9016)$$

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บแสดงสถิติความน่าจะเป็น

จากตารางที่ 13 การปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวในกรณีจำนวนคำสั่งคดีอาัยดทรัพย์ของศาลเป็นตัวแปรตามและจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยตัวแปรอิสระ นั้นเมื่อพิจารณาจากค่าสถิติ Adjusted R-squared ($\bar{R}^2$) ของแบบจำลอง ปรากฏว่าตัวแปรอิสระจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย (SUS) สามารถอธิบายแบบจำลองได้ร้อยละ -2.98 ($\bar{R}^2 = -0.0298$)

สมการแสดงความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว ระหว่างจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยและจำนวนคำสั่งคดีอาัยดทรัพย์ของศาล โดยเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ที่มีค่าเท่ากับ 0.0237 แสดงถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงในระยะยาวที่มีความสัมพันธ์กันแบบแปรผันตาม คือถ้าจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ จำนวนคำสั่งคดีอาัยดทรัพย์ของศาลเพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.0237 ในทางกลับกัน ถ้าจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ลดลง ร้อยละ 1 จะทำให้ จำนวนคำสั่งคดีอาัยดทรัพย์ของศาลลดลงร้อยละ 0.0237

นอกจากนั้นผลการทดสอบความนิ่งของค่าความคลาดเคลื่อนโดยวิธี Augmented Dickey-Fuller (ADF) ที่ order of integration เท่ากับ 0 หรือ I(0) ที่ระดับ Level without trend and interceptพบว่าค่าสถิติ ADF (-5.4663) มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤต (-2.6347) ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01จึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง แสดงว่าข้อมูลมีลักษณะนิ่ง

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่าจำนวนคำสั่งคดีอาัยดทรัพย์ของศาลเป็นตัวแปรตามและจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยตัวแปรอิสระ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว

4.2.6 กรณีจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย (ตัวแปรตาม) และปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ (ตัวแปรอิสระ)

ตาราง 14 ผลการทดสอบ Cointegration และ Unit Root ของค่าคลาดเคลื่อน กรณีจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเป็นตัวแปรตามและปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบเป็นตัวแปรอิสระ

Dependent Variables	Independent Variables	Coefficient (Standard Error)	t-Statistic (Prob.)	$\bar{R}^2$	F-Statistic (Prob.)	ADF Statistic (D.W.)	Test critical values 1% level
LNSTR	Constant	-52.7322 (7.8416)	-6.7246 (0.0000)	0.4876	59.0494 (0.0000)	-2.9806* (1.9194)	-2.6041
	LNMS	4.0881 (0.5319)	7.6844 (0.0000)				

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: *หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01

ผลการวิเคราะห์จัดให้อยู่ในรูปสมการถดถอยได้ดังนี้

$$\text{LNSUS} = -52.7322 + 4.0881\text{LNMS}$$

(0.0000)   (0.0000)

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บแสดงสถิติความน่าจะเป็น

จากตาราง 14 การปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวในกรณีจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเป็นตัวแปรตามและปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบตัวแปรอิสระ นั้นเมื่อพิจารณาจากค่าสถิติ Adjusted R-squared ($\bar{R}^2$) ของแบบจำลอง ปรากฏว่าตัวแปรอิสระปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ (MS) สามารถอธิบายแบบจำลองได้ร้อยละ 48.76 ($\bar{R}^2 = 0.4876$)

สมการแสดงความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว ระหว่าง ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ และจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย โดยเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ที่มีค่าเท่ากับ 4.0881 แสดงถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงในระยะยาวที่มีความสัมพันธ์กันแบบแปรผันตาม คือถ้าปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ จำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควร

สงสัย เพิ่มขึ้น ร้อยละ 4.0881 ในทางกลับกันถ้าปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบลดลงร้อยละ 1 จะทำให้จำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยลดลงร้อยละ 4.0881

นอกจากนั้นผลการทดสอบความนิ่งของค่าความคลาดเคลื่อนโดยวิธี Augmented Dickey-Fuller (ADF) ที่ order of integration เท่ากับ 0 หรือ $I(0)$ ที่ระดับ Level without trend and intercept พบว่าค่าสถิติ ADF (-2.9806) มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤต (-2.6041) ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง แสดงว่าข้อมูลมีลักษณะนิ่ง

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่ากรณีจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเป็นตัวแปรตามและปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบตัวแปรอิสระ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐานเชิงเป็นเหตุเป็นผล (Granger Causality Test)

จากผลการทดสอบ Cointegration แล้วปรากฏว่าตัวแปรในแบบจำลองมีความสัมพันธ์กันในระยะยาว ดังนั้นในหัวข้อนี้เราจึงต้องทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่นำมาศึกษาด้วยวิธี Granger causality โดยแนวคิดของ Granger คือสมมติว่าเรามีตัวแปรอนุกรมเวลาอยู่ 2 ตัวแปร คือ x และ y และทดสอบดูว่าการเปลี่ยนแปลงของตัวแปร x เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงตัวแปร y หรือว่าการเปลี่ยนแปลงของตัวแปร y จะเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของตัวแปร x โดยมีสมมติฐานหลักของการทดสอบทั้งสองกรณีคือ " $H_0: x$ ไม่ได้เป็นสาเหตุของ y (x does not Granger Cause y)"

ถ้าค่า F-Statistic ที่คำนวณได้สูงกว่าค่าวิกฤติ ($\text{Prob.} < \alpha$) แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า x เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของ y ในทำนองเดียวกันจากสมมติฐานหลักที่ว่า " $H_0: y$ ไม่ได้เป็นสาเหตุของ x (y does not Granger Cause x)"

ถ้าค่า F-Statistic ที่คำนวณได้สูงกว่าค่าวิกฤติ ($\text{Prob.} < \alpha$) แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า y เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของ x จากรายละเอียดข้างต้นเราจะทำการพิจารณาจากค่า probability ที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 95 ว่ายอมรับสมมติฐานหรือไม่ หากค่า probability มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ซึ่งหมายความว่าค่า x ไม่ได้เป็นสาเหตุการเปลี่ยนแปลงของ y หรือ y ไม่ได้เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของค่า x

4.3.1 การทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลระหว่างมูลค่าทรัพย์สินที่ ปง . ยึดทรัพย์ และปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ ได้ผลดังต่อไปนี้

ตาราง 15 ผลการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล (Granger Causality) ระหว่างมูลค่าทรัพย์สินที่สำนักงานปง . ยึดทรัพย์ และปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ

Null Hypothesis:	F-Statistic	Probability
Lags: 1		
LNMS does not Granger Cause LNAML	0.10466	0.7484
LNAML does not Granger Cause LNMS	0.01452	0.9048
Lags: 2		
LNMS does not Granger Cause LNAML	0.54829	0.5838
LNAML does not Granger Cause LNMS	0.62156	0.5441
Lags: 3		
LNMS does not Granger Cause LNAML	0.59754	0.6223
LNAML does not Granger Cause LNMS	0.46411	0.7098
Lags: 4		
LNMS does not Granger Cause LNAML	0.86412	0.5002
LNAML does not Granger Cause LNMS	0.51436	0.7259
Lags: 5		
LNMS does not Granger Cause LNAML	0.56975	0.7223
LNAML does not Granger Cause LNMS	0.91588	0.4908
Lags: 6		
LNMS does not Granger Cause LNAML	0.24950	0.9528
LNAML does not Granger Cause LNMS	0.77255	0.6021

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 15 การทดสอบความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลในช่วงเวลาที่ (Lag) เท่ากับ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 ตามลำดับ พบว่า ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ ไม่ได้เป็นตัวกำหนดจำนวนทรัพย์สินที่ ปง . ยึด ซึ่งได้ค่าสถิติเท่ากับ 0.10466, 0.54829, 0.59754, 0.86412, 0.56975 และ 0.24950 ตามลำดับ ค่า probability เท่ากับ 0.7484, 0.5838, 0.5223, 0.5002, 0.7223 และ 0.9528 ตามลำดับ แสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลักที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

และ จำนวนทรัพย์สินที่ ปปง. ยึด ไม่ได้เป็นตัวกำหนดปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ ซึ่งได้ค่าสถิติเท่ากับ 0.01452, 0.62156, 0.46441, 0.51436, 0.91588 และ 0.77255 ตามลำดับ ค่า probability เท่ากับ 0.9048, 0.5441, 0.7098, 0.7259, 0.7908 และ 0.6021 ตามลำดับ แสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลักที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ดังนั้นสรุปได้ว่า ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ ไม่ได้เป็นตัวกำหนดจำนวนทรัพย์สินที่ สำนักงานปปง. ยึดทรัพย์ และจำนวนทรัพย์สินที่สำนักงานปปง. ยึดทรัพย์ ไม่ได้เป็นตัวกำหนดปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ

4.3.2 การทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลระหว่างมูลค่าทรัพย์สินที่ ปปง. ยึด และดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ได้ผลดังต่อไปนี้

ตาราง 16 ผลการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล (Granger Causality) ระหว่างมูลค่าทรัพย์สินที่สำนักงานปปง. ยึดทรัพย์ และดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม

Null Hypothesis:	F-Statistic	Probability
Lags: 1		
LNMPI does not Granger Cause LNAML	1.27407	0.2674
LNAML does not Granger Cause LNMPI	1.86139	0.1820
Lags: 2		
LNMPI does not Granger Cause LNAML	1.31509	0.2840
LNAML does not Granger Cause LNMPI	0.77621	0.4695
Lags: 3		
LNMPI does not Granger Cause LNAML	1.38274	0.2702
LNAML does not Granger Cause LNMPI	0.77247	0.5199

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 16 การทดสอบความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลในช่วงเวลาที่ (Lag) เท่ากับ 1, 2 และ 3 ตามลำดับ พบว่า ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ไม่ได้เป็นตัวกำหนดจำนวนทรัพย์สินที่ปปง. ยึด ซึ่งได้ค่าสถิติเท่ากับ 1.27407, 1.31509 และ 1.38274 ตามลำดับ ค่า probability เท่ากับ 0.2674, 0.2840 และ 0.2702 ตามลำดับ แสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลักที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ

ละ 95 และจำนวนทรัพย์สินที่ ปปง. ยึด ไม่ได้เป็นตัวกำหนดดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ซึ่งได้ค่าสถิติเท่ากับ 1.86139, 0.77621 และ 0.77247 ตามลำดับ ค่า probability เท่ากับ 0.1820, 0.4695 และ 0.5199 ตามลำดับ แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลักที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ดังนั้นสรุปได้ว่า ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ไม่ได้เป็นตัวกำหนดจำนวนทรัพย์สินที่ ปปง. ยึด และ จำนวนทรัพย์สินที่ ปปง. ยึด ไม่ได้เป็นตัวกำหนดดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม

4.3.3 การทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลระหว่างมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์และปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ ได้ผลดังต่อไปนี้

ตาราง 17 ผลการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล (Granger Causality) ระหว่างมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ และปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ

Null Hypothesis:	F-Statistic	Probability
Lags: 1		
LNMS does not Granger Cause LNCOURT	0.40474	0.5292
LNCOURT does not Granger Cause LNMS	0.29084	0.5934
Lags: 2		
LNMS does not Granger Cause LNCOURT	0.28496	0.7541
LNCOURT does not Granger Cause LNMS	0.19228	0.8261
Lags: 3		
LNMS does not Granger Cause LNCOURT	0.20310	0.8933
LNCOURT does not Granger Cause LNMS	0.13599	0.9377
Lags: 4		
LNMS does not Granger Cause LNCOURT	0.35575	0.8374
LNCOURT does not Granger Cause LNMS	0.50533	0.7322
Lags: 5		
LNMS does not Granger Cause LNCOURT	0.21449	0.9523
LNCOURT does not Granger Cause LNMS	0.71240	0.6213
Lags: 6		
LNMS does not Granger Cause LNCOURT	2.10616	0.1062
LNCOURT does not Granger Cause LNMS	0.52040	0.7850

ที่มาจาก การคำนวณ

จากตารางที่ 17 การทดสอบความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลในช่วงเวลาที่ (Lag) เท่ากับ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 ตามลำดับ พบว่า ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ ไม่ได้เป็นตัวกำหนดมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ ซึ่งได้ค่าสถิติเท่ากับ 0.40474, 0.28496, 0.20310, 0.35575, 0.21449 และ 2.10616 ตามลำดับ ค่า probability เท่ากับ 0.5292, 0.7541, 0.8933, 0.8374, 0.9523 และ 0.1062 ตามลำดับ แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลักที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และ มูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ ไม่ได้เป็นตัวกำหนดปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ ซึ่งได้ค่าสถิติเท่ากับ 0.29084, 0.19228, 0.13599, 0.50533, 0.71240 และ 0.52040 ตามลำดับ ค่า probability เท่ากับ 0.5934, 0.8261, 0.9377, 0.7322, 0.6213 และ 0.7850 ตามลำดับ แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลักที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ดังนั้นสรุปได้ว่า ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ ไม่ได้เป็นตัวกำหนดมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ และ มูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ ไม่ได้เป็นตัวกำหนดปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ

4.3.4 การทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลระหว่างมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์และดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ได้ผลดังต่อไปนี้

ตาราง 18 ผลการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล (Granger Causality) ระหว่างมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์และดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม

Null Hypothesis:	F-Statistic	Probability
Lags: 1		
LNMPI does not Granger Cause LNCOURT	2.17910	0.1497
LNCOURT does not Granger Cause LNMPI	0.30149	0.5868
Lags: 2		
LNMPI does not Granger Cause LNCOURT	1.50183	0.2395
LNCOURT does not Granger Cause LNMPI	0.19535	0.8236
Lags: 3		
LNMPI does not Granger Cause LNCOURT	0.98472	0.4152
LNCOURT does not Granger Cause LNMPI	0.11497	0.9505

ตาราง 18 (ต่อ)

Lags: 4		
LNMPI does not Granger Cause LNCOURT	2.90954	0.0439*
LNCOURT does not Granger Cause LNMPI	0.15458	0.9590
Lags: 5		
LNMPI does not Granger Cause LNCOURT	2.16291	0.0994
LNCOURT does not Granger Cause LNMPI	0.20508	0.9565
Lags: 6		
LNMPI does not Granger Cause LNCOURT	1.57904	0.2134
LNCOURT does not Granger Cause LNMPI	0.20127	0.9718

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: *หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.0

จากตาราง 18 การทดสอบความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลในช่วงเวลาที่ (Lag) เท่ากับ 1, 2, 3, 5 และ 6 ตามลำดับ พบว่า ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ไม่ได้เป็นตัวกำหนดมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ ซึ่งได้ค่าสถิติเท่ากับ 2.17910, 1.50183, 0.98472, 2.16291 และ 1.57904 ตามลำดับ ค่า probability เท่ากับ 0.1497, 0.2395, 0.4152, 0.0994 และ 0.2134 ตามลำดับ แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลักที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นสรุปได้ว่า ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ไม่ได้เป็นตัวกำหนดมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์

แต่ ณ ที่ (Lag) 4 ตามสมมติฐานพบว่า ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ไม่ได้เป็นตัวกำหนดมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ ซึ่งได้ค่าสถิติเท่ากับ 2.90954 และค่า probability เท่ากับ 0.0439 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นสรุปได้ว่า ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม เป็นตัวกำหนดมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์

และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลในช่วงเวลาที่ (Lag) เท่ากับ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 ตามลำดับ พบว่า มูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ ไม่ได้เป็นตัวกำหนดดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ซึ่งได้ค่าสถิติเท่ากับ 0.30149, 0.19535, 0.11497, 0.15458, 0.20508 และ 0.20127 ตามลำดับ ค่า probability เท่ากับ 0.5868, 0.8236, 0.9505, 0.9590, 0.9565 และ 0.9718 ตามลำดับ แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลักที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ดังนั้นสรุปได้ว่า มูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ ไม่ได้เป็นตัวกำหนดของดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม

4.3.5 การทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลระหว่างจำนวนคำสั่งคดีอาัยทรัพย์ของศาลและจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ได้ผลดังต่อไปนี้

ตาราง 19 ผลการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล (Granger Causality) ระหว่างจำนวนคำสั่งคดีอาัยทรัพย์ของศาล และจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

Null Hypothesis:	F-Statistic	Probability
Lags: 1		
LNSTR does not Granger Cause LNCOURT2	0.71723	0.4035
LNCOURT2 does not Granger Cause LNSTR	1.52838	0.2256
Lags: 2		
LNSTR does not Granger Cause LNCOURT2	0.15887	0.8539
LNCOURT2 does not Granger Cause LNSTR	0.51701	0.6019
Lags: 3		
LNSTR does not Granger Cause LNCOURT2	1.63535	0.2064
LNCOURT2 does not Granger Cause LNSTR	0.63732	0.5980
Lags: 4		
LNSTR does not Granger Cause LNCOURT2	1.62624	0.2032
LNCOURT2 does not Granger Cause LNSTR	1.21270	0.3337
Lags: 5		
LNSTR does not Granger Cause LNCOURT2	1.07185	0.4068
LNCOURT2 does not Granger Cause LNSTR	2.48459	0.0682
Lags: 6		
LNSTR does not Granger Cause LNCOURT2	0.70423	0.6207
LNCOURT2 does not Granger Cause LNSTR	2.54956	0.0630

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 19 การทดสอบความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลในช่วงเวลาที่ (Lag) เท่ากับ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 ตามลำดับ พบว่า จำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ไม่ได้เป็นตัวกำหนด

จำนวนค่าสังคดียาเสพติดของศาลซึ่งได้ค่าสถิติเท่ากับ 0.71723, 0.15887, 1.63535, 1.62624, 1.07185 และ 0.70423 ตามลำดับ ค่า probability เท่ากับ 0.4035, 0.8539, 0.2064, 0.2032, 0.4068 และ 0.6207 ตามลำดับ แสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลักที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และ จำนวนค่าสังคดียาเสพติดของศาลไม่ได้เป็นตัวกำหนดจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ซึ่งได้ค่าสถิติเท่ากับ 0.152838, 0.51701, 0.53732, 1.21270, 2.48459 และ 2.54956 ตามลำดับ ค่า probability เท่ากับ 0.2256, 0.6019, 0.5980, 0.3337, 0.0682 และ 0.0630 ตามลำดับ แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลักที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ดังนั้นสรุปได้ว่า จำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ไม่ได้เป็นตัวกำหนดจำนวนค่าสังคดียาเสพติดของศาล และ จำนวนค่าสังคดียาเสพติดของศาลไม่ได้เป็นตัวกำหนดจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

4.3.6 การทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลระหว่างจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยและปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ ได้ผลดังต่อไปนี้

ตาราง 20 ผลการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล (Granger Causality) ระหว่างจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย และปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ

Null Hypothesis:	F-Statistic	Probability
Lags: 1		
LNSTR does not Granger Cause LNMS	0.08790	0.7679
LNMS does not Granger Cause LNSTR	8.71175	0.0046*
Lags: 2		
LNSTR does not Granger Cause LNMS	3.87130	0.0267*
LNMS does not Granger Cause LNSTR	3.85471	0.0271*
Lags: 3		
LNSTR does not Granger Cause LNMS	2.66055	0.0577
LNMS does not Granger Cause LNSTR	2.51171	0.0687
Lags: 4		
LNSTR does not Granger Cause LNMS	1.54736	0.2033
LNMS does not Granger Cause LNSTR	1.72127	0.1604

ตาราง 20 (ต่อ)

Lags: 5		
LNSTR does not Granger Cause LNMS	1.44191	0.2274
LNMS does not Granger Cause LNSTR	1.91484	0.1101
Lags: 6		
LNSTR does not Granger Cause LNMS	1.34775	0.2574
LNMS does not Granger Cause LNSTR	1.25766	0.2969

ที่มา จากการคำนวณ

จากตาราง 20 การทดสอบความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลในช่วงเวลาที่ (Lag) เท่ากับ 1, 3, 4, 5 และ 6 ตามลำดับ พบว่า จำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ไม่ได้เป็นตัวกำหนดปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ ซึ่งได้ค่าสถิติเท่ากับ 0.0879, 2.66055, 1.54736, 1.44191 และ 1.34775 ตามลำดับ ค่า probability เท่ากับ 0.7679, 0.0577, 0.2033, 0.2274 และ 0.2574 ตามลำดับ แสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลักที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นสรุปได้ว่า จำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ไม่ได้เป็นตัวกำหนดปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ

แต่ ณ ที่ (Lag) 2 พบว่า จากสมมติฐานจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ไม่ได้เป็นตัวกำหนดปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ ซึ่งได้ค่าสถิติเท่ากับ 3.87130 และค่า probability เท่ากับ 0.0267 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นสรุปได้ว่า จำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเป็นตัวกำหนดปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลในช่วงเวลาที่ (Lag) เท่ากับ 3, 4, 5 และ 6 ตามลำดับ พบว่า ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบไม่ได้เป็นตัวกำหนดจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ซึ่งได้ค่าสถิติเท่ากับ 2.51171, 1.72127, 1.91484, และ 1.25766 ตามลำดับ ค่า probability เท่ากับ 0.0687, 0.1604, 0.1101 และ 0.2969 ตามลำดับ แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลักที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นสรุปได้ว่า ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบไม่ได้เป็นตัวกำหนดจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

แต่ ณ ที่ (Lag) 1 และ 2 ดังสมมติฐานตามลำดับ พบว่า ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบไม่ได้เป็นตัวกำหนดจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ซึ่งได้ค่าสถิติเท่ากับ 8.71175 และ 3.85470 ตามลำดับ และค่า probability เท่ากับ 0.0046 และ 0.0271 ตามลำดับ แสดงว่า

ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นสรุปได้ว่า ปริมาณเงินในความหมาย
อย่างแคบเป็นตัวกำหนดจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

บทที่ 5

สรุปผลและเสนอแนะ

สรุปผล

การศึกษาเรื่องการศึกษาการฟอกเงินกับตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาค ตามวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวของความสัมพันธ์การฟอกเงินกับตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาค ทำการศึกษาจำนวนทั้งหมด 48 เดือน ปี พ.ศ. 2557- 2560 โดยวิธีการทางเศรษฐมิติ ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา Content Analysis เพื่ออธิบายลักษณะและรูปแบบ และใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณ เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูล ปัญหาการฟอกเงินในประเทศไทยได้รับการสนใจเพิ่มมากขึ้นจากหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน เนื่องด้วยการตื่นตัวต่อการเข้าประเมินของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force หรือ FATF) ประเทศไทยก็ถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีข้อบกพร่องเชิงยุทธศาสตร์การป้องกันปราบปรามการฟอกเงิน และต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่ก่อการร้ายในระดับสูงโดยตลอดที่ผ่านมา (Force & Laundering, 2015) แต่ในรอบการประเมินล่าสุดปี พ.ศ. 2559-2560 ประเทศไทยพ้นจากบัญชีดำ หรือ “ต้องเฝ้าระวังสูงสุด” ซึ่งให้เห็นว่าประเทศไทยมีการดำเนินการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลในด้านกรอบกฎหมายและมีความจริงจังต่อมาตรการความร่วมมือและป้องกันการปราบปรามการฟอกเงินในระดับนานาชาติ แต่การที่ไทยหลุดพ้นจากบัญชีดำนั้นยังไม่ได้หมายความว่าไทยเองมีมาตรการการป้องกันการฟอกเงินที่ดีเยี่ยม แต่ประเทศไทยควรตระหนักถึงปัญหาและผลพวงจากอดีตที่ผ่านมาทำให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงต่อภาคเศรษฐกิจและการลงทุนของประเทศโดยเฉพาะความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติที่ได้รับผลกระทบในทางลบทั้งผลกระทบในระยะสั้น และผลกระทบในระยะยาว

การศึกษาค้นคว้าจึงทำการศึกษาการฟอกเงินที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจในระดับมหภาค ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ พบว่า ผลการทดสอบความหยุดนิ่งของข้อมูลของตัวแปรทางการฟอกเงิน อันได้แก่ ปริมาณธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย, มูลค่าที่ศาลสั่งยึดทรัพย์, จำนวนคดีที่ศาลสั่งยึดทรัพย์, มูลค่าทรัพย์สินที่สำนักงานปปงยึด และตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาค อันได้แก่ ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ, ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ณ ค่าระดับ พบว่า ข้อมูลมูลค่าทรัพย์สินที่สำนักงานปปง . ยึดทรัพย์ (AML) ผลการทดสอบพบว่าที่ระดับ First Difference with Trend and Intercept, First Difference with Intercept, First Difference without Trend and Intercept ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 ค่าสถิติ ADF มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤติ MacKinnon ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 แสดงว่าข้อมูลมีลักษณะนิ่ง (Stationary) เมื่อทำการตรวจสอบปัญหาอัตโนมัติ

สหสัมพันธ์ (Autocorrelation) พบว่าค่า Durbin-Watson Statistic ที่ระดับ First Difference อยู่ระหว่าง 1.565084 ถึง 1.577852 แสดงว่าแบบจำลองนี้ไม่มีปัญหาอัตสหสัมพันธ์ (Autocorrelation) หรือปัญหาที่ตัวรบกวนในสมการมีค่าต่ำ แสดงให้เห็นว่า ข้อมูลมูลค่าทรัพย์สินที่ปปง. ยึด (AML) มีลักษณะนิ่ง (Stationary) ที่ order of integration เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$ ที่ระดับ First Difference without Trend and Intercept ณ ระดับ 0 เช่นเดียวกับ

ข้อมูลปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ (MS) ณ ระดับ First Difference อยู่ระหว่าง 2.135105 ถึง 2.135380 แสดงว่าแบบจำลองนี้ไม่มีปัญหาอัตสหสัมพันธ์ (Autocorrelation) ข้อมูลปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ (MS) มีลักษณะนิ่ง (Stationary) ที่ order of integration เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$ ที่ระดับ First Difference without Trend and Intercept ณ ช่วงเวลา 0

ข้อมูลจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย (SUS) ระดับ First Difference อยู่ระหว่าง 2.285015 ถึง 2.354862 แสดงว่าแบบจำลองนี้ มีลักษณะนิ่ง (Stationary) ที่ order of integration เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$ ที่ระดับ First Difference without Trend and Intercept ณ ช่วงเวลา 0

ข้อมูลมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ (COURT1) ระดับ First Difference อยู่ระหว่าง 2.262464 ถึง 2.286580 ก็มีลักษณะนิ่ง (Stationary) ที่ order of integration เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$ ที่ระดับ First Difference without Trend and Intercept ณ ช่วงเวลา 0

ข้อมูลดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) พบว่าค่าสถิติ ADF มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤติ MacKinnon ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 แสดงว่าข้อมูลมีลักษณะนิ่ง (Stationary) ณ ระดับ First Difference อยู่ระหว่าง 2.173133 ถึง 2.204822 แสดงว่าแบบจำลองนี้ไม่มีปัญหาอัตสหสัมพันธ์ (Autocorrelation) จึงมีลักษณะนิ่ง (Stationary) ที่ order of integration เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$ ที่ระดับ First Difference without Trend and Intercept ณ ช่วงเวลา 0

ข้อมูลจำนวนคำสั่งคดีอาชญากรรมของศาล (COURT2) ณ ระดับ First Difference อยู่ระหว่าง 2.074378 ถึง 2.098041 แสดงว่าแบบจำลองนี้ไม่มีปัญหาอัตสหสัมพันธ์ (Autocorrelation) ดังนั้นข้อมูลจำนวนคำสั่งคดีอาชญากรรมของศาล (COURT2) มีลักษณะนิ่ง (Stationary) ที่ order of integration เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$ ที่ระดับ First Difference without Trend and Intercept ณ ช่วงเวลา 0

ส่วนการแสดงผลการทดสอบการรวมไปด้วยกันของอนุกรมเวลา หรือ Co-Integration Test พบว่า ปริมาณธุรกรรมทางการเงินที่มีเหตุอันควรสงสัย กับ ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ มี

ลักษณะร่วมไปด้วยกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยมีรูปแบบของลักษณะร่วมไปด้วยกันอย่างน้อย 1 รูปแบบ ในขณะที่ผลการทดสอบการร่วมไปด้วยกันของอนุกรมเวลา หรือ Co-Integration Test สำหรับข้อมูล จำนวนคดีที่ศาลชั้นต้นพิพากษายึดทรัพย์ตามความผิดมูลฐานเรื่องการฟอกเงิน กับ ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ไม่มีลักษณะร่วมไปด้วยกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

เมื่อทำการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลกันของตัวแปร ด้วยวิธี Granger เพื่อหาการร่วมไปด้วยกันพบว่า

สมการที่ 1 ของตัวแปร คือ ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ ไม่ได้เป็นตัวกำหนดจำนวนทรัพย์สินที่สำนักงานปปง. ยึดทรัพย์ และทางกลับกันจำนวนทรัพย์สินที่สำนักงานปปง. ยึดทรัพย์ ไม่ได้เป็นตัวกำหนดปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ

สมการที่ 2 ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ไม่ได้เป็นตัวกำหนดจำนวนทรัพย์สินที่ ปปปง. ยึด และ ในทางกลับกันจำนวนทรัพย์สินที่ ปปปง. ยึด ไม่ได้เป็นตัวกำหนดดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเช่นกัน

สมการที่ 3 ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ ไม่ได้เป็นตัวกำหนดมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ และ มูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ ไม่ได้เป็นตัวกำหนดปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ

แต่ ณ (Lag) 4 ตามสมมติฐานพบว่า ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ไม่ได้เป็นตัวกำหนดมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ ซึ่งได้ค่าสถิติเท่ากับ 2.90954 และค่า probability เท่ากับ 0.0439 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นสรุปได้ว่า ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม เป็นตัวกำหนดมูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์ เพียงทางเดียว สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อ ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ มูลค่าที่ศาลมีคำสั่งยึดทรัพย์เพิ่มขึ้น ตามไปด้วย

สมการที่ 4 เมื่อปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ (Ms) กับปริมาณธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย (Sus) ณ Lag 1 และ 2 ดังสมมติฐานตามลำดับ พบว่า ค่า probability เท่ากับ 0.0046 และ 0.0271 ตามลำดับ แสดงค่าปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นสรุปได้ว่า ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ (Ms) เป็นตัวกำหนดจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย (Sus) เมื่อปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบมีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยจะมีค่าเพิ่มขึ้นตามไปด้วย โดยพบทิศทางความสัมพันธ์ที่ปริมาณการเพิ่มขึ้นของจำนวนธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย และปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบทิศทางเดียว

ทั้งนี้การที่พบว่า ผลแสดงผลการทดสอบการร่วมไปด้วยกันของอนุกรมเวลา หรือ Co-Integration Test พบว่า ปริมาณธุรกรรมทางการเงินที่มีเหตุอันควรสงสัย กับ ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ มีลักษณะร่วมไปด้วยกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงให้เห็นว่า ข้อมูลอนุกรมเวลาทั้งสองข้อมูลนั้นมีลักษณะร่วมไปด้วยกัน สะท้อนให้เห็นว่า ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและปริมาณจำนวนธุรกรรมทางการเงินที่มีเหตุอันควรสงสัยนั้น มีความสัมพันธ์กันในดุลยภาพระยะยาว แม้ว่าการศึกษานี้จะไม่ได้ทำการทดสอบทิศทาง ขนาด ของความสัมพันธ์และความเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกัน และกันของข้อมูลอนุกรมเวลา อย่างไรก็ตาม จากผลการศึกษาดังกล่าวก็สะท้อนให้เห็นว่า มีการฟอกเงินในรูปแบบหรือลักษณะต่างๆ แอบแฝง ในกิจกรรมทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ และพบว่ามูลค่าการฟอกเงินนั้นมีความสัมพันธ์กัน กับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. จากการทดสอบความเชื่อมั่นร้อยละ 95 พบว่า ปริมาณธุรกรรมทางการเงินที่มีเหตุอันควรสงสัย กับ ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ มีลักษณะร่วมกันอย่างเป็นเหตุเป็นผล บ่งชี้ได้ว่า ปริมาณธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ส่งผลต่อปริมาณการมีเงินหมุนเวียนในมือ เพื่อกิจกรรมต่างๆ ทั้งทางด้านอุปโภค และบริโภคของประชาชน ดังนั้น แสดงให้เห็นว่า เงินที่หมุนอยู่ในระบบเศรษฐกิจอาจมีเงินจากการฟอกเงิน หรือ เงินสกปรกเข้ามาในระบบเศรษฐกิจ ด้วยลักษณะร่วมกัน อย่างเป็นเหตุเป็นผลนี้ แสดงให้เห็นว่า มาตรการที่ภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใช้บังคับ และ ป้องกันการฟอกเงิน ป้องกันได้ในระดับหนึ่ง ทั้งภาครัฐควรทำศึกษา และเข้าใจถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ก่อให้เกิดการฟอกเงิน และส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ เนื่องด้วยภาครัฐเป็นผู้ตรากฎหมาย เพื่อบังคับใช้ ณ ที่นี้ คือ กฎหมายการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และ กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย. และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 นำมาใช้กับบุคคล หรือหน่วยงาน ภาคเอกชนกฎหมายเฉพาะ เพื่อให้อำนาจแก่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และ ธนาคารแห่งประเทศไทย ทำการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบันการเงินเพื่อ ป้องกันการปฏิบัติตามหน้าที่ที่กฎหมายได้กำหนดไว้เพราะรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยมาจากการรายงานของสถาบันการเงิน

2. ปัจจัยทั้งตัวแปรทางการฟอกเงิน และตัวแปรทางเศรษฐกิจระดับมหภาค ที่มีลักษณะไม่ร่วมกันตามสมมติฐาน เนื่องด้วยผลจากการทดสอบ ซึ่งอาจต้องทำการศึกษาถึงตัวแปรอื่น

ประกอบด้วย เช่น เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ซึ่งด้านตัวแปรอาชีพ ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ตามประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง แนวทางการกำหนดปัจจัยเพื่อพิจารณาความเสี่ยงของลูกค้าเกี่ยวกับอาชีพ ประกาศ ณ วันที่ 20 มีนาคม 2560 มีการกำหนดอาชีพเสี่ยง 9 อาชีพ ที่เสี่ยงต่อการทำธุรกรรมทางการเงินกับสถาบันการเงิน โดยระบุว่า สถาบันการเงินต้องมีการจัดระดับความเสี่ยงการของลูกค้าที่เข้าข่าย 9 อาชีพ เพื่อเฝ้าระวังการฟอกเงิน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การศึกษาในครั้งนี้ มีการเก็บข้อมูลปี 2557-2560 จำนวน 48 เดือนและทำการรวบรวมข้อมูลจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน แต่ด้วยเนื่องจากการเก็บข้อมูลของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนิยมทำเป็นรายปี แต่ช่วงปีที่ทำการวิจัยมีการรวบรวมข้อมูลเป็นรายเดือน จึงเลือกใช้ข้อมูล ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป มีการเพิ่มจำนวนข้อมูลให้มากขึ้นเพื่อให้ผลการศึกษามีความครอบคลุมมากขึ้น

2. การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินในครั้งนี้ ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรทางการฟอกเงิน และตัวแปรทางเศรษฐกิจในระดับมหภาคเท่านั้น อาจมีการเพิ่มตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา วิธีการศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน กระบวนการต่อต้านการจัดการฟอกเงินต่อไป

3. การศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมที่เข้าข่ายการฟอกเงินที่อาจส่งผลกระทบต่อความเจริญทางเศรษฐกิจในระดับมหภาค ดังนั้น ในกรณีการศึกษาครั้งต่อไปอาจนำปัจจัยอื่นๆ มาศึกษาร่วมด้วย เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจระดับจุลภาค

บรรณานุกรม

- Aluko, A., & Bagheri, M. (2012). The impact of money laundering on economic and financial stability and on political development in developing countries The case of Nigeria. *Emeraldinsight*, 15(4), 442-456.
- Dahms, A., & Mitchell, N. (2007). Foreign corrupt practices act. *Am. Crim. L. Rev.*, 44, 605.
- Force, F. A. T., & Laundering, A. P. G. o. M. (2015). *Anti-Money Laundering and Counter-Terrorist Financing Measures: Australia: Mutual Evaluation Report*: Financial Action Task Force.
- Hellman, D. A., & Beaton, S. (1986). The pattern of violence in urban public schools: The influence of school and community. *Journal of research in crime and delinquency*, 23(2), 102-127.
- OGBODO, U. K., & MIESEIGHA, E. G. (2013). The Economic Implications of Money Laundering in Nigeria. *International Journal of Academic Research in Accounting, Finance and Management Sciences*, 3(4), 170-184.
- Stancu, I., & Rece, D. (2009). The Relationship between Economic Growth and Money Laundering-a Linear Regression Model. *Theoretical & Applied Economics*, 16(9).
- เจตมะณี วงศ์ภักดี. (2559). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินรับฝากของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน).
- แสง บุญเฉลิมวิภาส. (2012). การ ศึกษาพันธกรณี และความพร้อมของ ประเทศไทยในการปฏิบัติ ตามอนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003.
- ไชยยศ เหมะรัชตะ. (2540). มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน. Retrieved from <https://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/1801>
- ฉัตรชัย ตีรพิพัฒน์กุล. (2551). ผลกระทบจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน(ฉบับ ที่ 2) พ. ศ. 2551: ศึกษากรณีการ รายงานการดำเนินการตามหมวดสี่ของ คณะกรรมการธุรกรรมและ เลขานุการคณะกรรมการป้องกัน และปราบปราม การฟอกเงิน ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่ง ชาติ. จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ชาลินี ถนังงาน. (2541). ผลในการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ กรณี

ร่ำรวยผิดปกติ กับการนำเสนอเอกสารหมายปราบปรามการฟอกเงินมาใช้บังคับ.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, บัณฑิตวิทยาลัย.

ทองคำดี ศรีบุญจิตต์. (2547). การปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมหัตถกรรมพื้นบ้านในภาคเหนือ
ตอนบน : รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์โครงการ เชียงใหม่ : ศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ทรรศนีย์ หลีชัยสถาพร. (2559). เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยมาตรการต่อต้านการฟอกเงิน กรณีศึกษา การ
ปฏิบัติตามมาตรการกำกับดูแลด้านการป้องกันการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุน
ทางการเงินแก่การก่อการร้าย. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะเศรษฐศาสตร์.

บมจ.ธนาคารไทยเครดิต เพื่อรายย่อย. (2560). แนวทางวิธีปฏิบัติในการรายงานการทำธุรกรรมที่มี
เหตุอันควรสงสัย. In ฝ่ายกำกับและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ (Ed.).

บริพัตร ถนอมนาม. (2559). มาตรการปราบปรามการทุจริตกับการบังคับใช้กฎหมาย ของสำนักงาน
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน. จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, คณะนิติศาสตร์.

ปภาสิริ ภาคอัฐ. (2545). การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน : ศึกษากรณีการดำเนินการกับ
ธุรกรรมเงินสด. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิติศาสตร์. (ISBN 974-17-3017-9)

ผ.ศ. นิรมล สุธรรมกิจ. (2547). ความหมายของการเจริญเติบโตและการพัฒนาเศรษฐกิจ และ
วิวัฒนาการเศรษฐศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ, เศรษฐศาสตร์การพัฒนาเบื้องต้น (pp. 1-
24). คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พิมพ์ลักษณ์ พัฒนชัย. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ ไทย.
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน.

วินัย ศักดาไกร. (2545). กระบวนการฟอกเงินในสถาบันการเงินศึกษากรณี *BANK OF CREDIT
AND COMMERCE INTERNATIONAL*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิติศาสตร์.
(ISBN 974 - 17 - 1950 - 7)

วิมล, ป. ณ. ณ. ว. ช. ท. ภ. (2018). มาตรการ ป้องกัน และ ปราบปราม การ ฟอก เงิน ที่ ได้ มา จาก
การ กระทำความผิด เกี่ยว กับ การ ทุจริต. *Huachiew Chalermprakiet Law Journal*,
8(2), 82-93.

วีระพงษ์ บุญญภาส. (2557). อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ: สำนักพิมพ์นิติธรรม.

สายสมร วงศ์สวัสดิ์. (2559). ปัจจัยที่มีผลกระทบบต่อ ปริมาณเงินของประเทศไทย. *Journal of
Humanities and Social Sciences Thonburi University*, 10(21), 70-78.

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง. (2548). การฟอกเงิน (Money Laundering).

อิทธิชัย รามสูต. (2556). พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินพ. ศ. 2542: ศึกษา
กรณีการกำหนดให้ความผิดฐานลักลอบขนผู้ย้ายถิ่นฐานเป็นความผิด มุลฐาน. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ความหมายของความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มีการกำหนดความผิดอาญาฐานฟอกเงินเดิมประกอบไปด้วย 9 ความผิดมูลฐาน ต่อมา กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฉบับ พ.ศ. 2558 ประกาศลงราชกิจจานุเบกษา มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 9 ตุลาคม 2558 มีสาระสำคัญของกฎหมายฟอกเงิน และระบุความผิดมูลฐานการฟอกเงินไว้ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 กำหนดความผิดมูลฐานการฟอกเงินไว้ 26 มูลฐาน ดังต่อไปนี้

ตารางแสดงความผิดมูลฐาน ตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
จำนวน 26 ความผิดมูลฐาน

ความผิดมูลฐาน	
ยาเสพติด	ความผิดเกี่ยวกับการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา
การค้ามนุษย์/ค้าหญิงและเด็ก	ความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์
ข้อโกงประชาชน	ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ
ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือข้อโกงหรือ ประทุษร้ายต่อทรัพย์หรือกระทำโดยทุจริต	ความผิดเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินการแพร่ขยายอาวุธที่มี อานุภาพทำลายล้างสูง
ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ	ความผิดเกี่ยวกับการกักขังหน่วงเหนี่ยว
ความผิดต่อการกรรโชก หรือรีดเอาทรัพย์	ความผิดฐานการเลียงภาษี
ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากร	ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นโจรสลัด
ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย	ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขาย หลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์
ความผิดเกี่ยวกับการพนัน	ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนวัตถุ ระเบิด ดอกไม้เพลิง
ความผิดเกี่ยวกับการกรรโชก หรือรีดเอาทรัพย์	ความผิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง
ความผิดเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกอั้งยี่	ความผิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
ความผิดเกี่ยวกับการรับของโจร	ความผิดเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการแปลง เงินตรา ดวงตรา แสตมป์ และตั๋ว	ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วย ศุลกากร

ที่มา รายงานประจำปี สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน www.amlo.go.th

1. ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

2. ความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์หรือความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาในความผิดเกี่ยวกับเพศ เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป พาไป หรือรับไว้เพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น หรือความผิดฐานพรากเด็ก และผู้เยาว์ เฉพาะที่เกี่ยวกับการกระทำเพื่อกำไรหรือเพื่ออนาจาร หรือโดยทุจริต ซื่อ จ้างนาย หรือรับตัวเด็กหรือผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากนั้น หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี หรือที่เกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการค้าประเวณี หรือ สถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี

3. ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญาหรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

4. ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์หรือกระทำโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน หรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ซึ่งกระทำโดยกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบันการเงินนั้น

5. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การ หรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

6. ความผิดเกี่ยวกับการกรรโชก หรือรีดเอาทรัพย์ที่กระทำโดยอ้างอำนาจอภัย หรือช่องโหว่ตามประมวลกฎหมายอาญา

7. ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

8. ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

9. ความผิดเกี่ยวกับการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน เฉพาะความผิดเกี่ยวกับการเป็นผู้จัดให้มีการเล่นการพนันโดยไม่ได้รับอนุญาตโดยมีวงเงินในการกระทำความผิดรวมกันมีมูลค่าตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป หรือเป็นการจัดให้มีการเล่นการพนันทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

10. ความผิดเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกอั้งยี่ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมที่มีกฎหมายกำหนดเป็นความผิด

11. ความผิดเกี่ยวกับการรับของโจรตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการช่วยจำหน่าย ชื้อ รับจำนำ หรือรับไว้ด้วยประการใดซึ่งทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นการค้า

12. ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการแปลงเงินตรา ดวงตรา แสตมป์ และตั๋วตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นการค้า

13. ความผิดเกี่ยวกับการค้าตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะที่เกี่ยวกับการปลอมหรือการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้าหรือความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอันมีลักษณะ เป็นการค้า

14. ความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือเดินทางตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นปกติธุระหรือเพื่อการ ค้า

15. ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม โดยการใช้ ยึดถือ หรือครอบครองทรัพยากรธรรมชาติหรือกระบวนการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากร ธรรมชาติโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันมีลักษณะเป็นการค้า

16. ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อชีวิตหรือร่างกายจนเป็นเหตุให้เกิด อันตรายสาหัสตามประมวลกฎหมายอาญา เพื่อให้ได้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน

17. ความผิดเกี่ยวกับการหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะกรณีเพื่อเรียกหรือรับผลประโยชน์หรือเพื่อต่อรองให้ได้รับผลประโยชน์ อย่างใดอย่างหนึ่ง

18. ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ กระชาก รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ข่มขู่หรือยกยอก ตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นปกติธุระ

19. ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นโจรสลัดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด

20. ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์หรือความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้าหรือความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมที่มีผลกระทบต่อราคาการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าหรือเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลภายในตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า

21. ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน เฉพาะที่เป็นการค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด และความผิด

ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธรณ์เฉพาะที่เป็นการค้ายุทธรณ์เพื่อนำไปใช้ในการก่อการร้าย การรบ หรือการสงคราม

นอกจากความผิดมูลฐานทั้ง 21 มูลฐานดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีความผิดตามกฎหมายอื่นที่ได้มีการกำหนดให้ถือว่าเป็นความผิดตามกฎหมายฟอกเงิน อีก 5 ความผิดมูลฐาน (รวมเป็น 26 ความผิดมูลฐาน) ดังต่อไปนี้

1. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2550 มาตรา 53 ห้ามมิให้ผู้สมัครหรือผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ตนเอง หรือผู้สมัครอื่น หรือพรรคการเมืองใด หรือให้งดเว้นการลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองใด ด้วยวิธีการต่อไปนี้

1.1 จัดทำ ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ แก่ผู้ใด

1.2 ให้ เสนอให้ หรือสัญญาว่าจะให้เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม แก่ชุมชน สมาคม มูลนิธิ วัด สถานประกอบการ สถานสงเคราะห์ หรือสถาบันอื่นใด

1.3 ทำการโฆษณาหาเสียงด้วยการจัดให้มีมหรสพ หรือการรื่นเริงต่าง ๆ

1.4 เลี้ยงหรือรับจะจัดเลี้ยงผู้ใด

1.5 หลอกลวง บังคับ ชูเชิญ ใช้อิทธิพลคุกคาม ใส่ร้ายด้วยความเท็จ หรือจูงใจให้เข้าใจผิดในคะแนนนิยมของผู้สมัครหรือพรรคการเมืองใด

ความผิดตาม 1.1 หรือ 1.2 ให้ถือว่าเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจส่งเรื่องให้สำนักงานป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงินดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

2. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.2556 ตามมาตรา 22 ให้การกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ของบุคคล คณะบุคคล องค์กร ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

3. ความผิดเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559

4. ความผิดเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559

5. ความผิดเกี่ยวกับการหลีกเลียงหรือฉ้อโกงภาษีตามประมวลรัษฎากร มาตรา 37 แห่งประมวลรัษฎากร

มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 ประกาศเมื่อ 29 ธันวาคม 2559 ในราชกิจจานุเบกษา โดยพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสาระสำคัญคือ การกำหนดนิยามเพิ่มเติมจากพระราชบัญญัติฉบับก่อนหน้า ดังนี้

การก่อการร้าย หมายความว่า การกระทำที่เป็นความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการกระทำที่เป็นความผิดตามกฎหมาย ซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของอนุสัญญาและพิธีสารระหว่างประเทศเกี่ยวกับการก่อการร้ายที่ประเทศไทยเป็นภาคี หรือรับรอง

อานุภาพทำลายล้างสูง หมายความว่า อาวุธนิวเคลียร์ อาวุธชีวภาพ อาวุธเคมี หรืออาวุธอื่นใดซึ่งก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตมนุษย์ สัตว์ พืชจำนวนมาก หรือต่อสิ่งแวดล้อมอย่างร้ายแรง รวมทั้งระบบการส่งอาวุธส่วนประกอบ หรืออุปกรณ์อาวุธดังกล่าวด้วย

ความผิดมูลฐานทั้ง 26 ความผิดมูลฐานที่กล่าวนั้น ถือเป็นขอบเขตของการระวางโทษที่ประเทศไทยมีการพัฒนา และปรับปรุงให้เกิดความเข้มงวด รัดกุม เพื่อเป็นการสกัดกั้นกระบวนการ และผู้กระทำความผิดให้ได้มากที่สุด พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฉบับนี้ยังกำหนดให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงานปปง.) ประกาศรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามมติคณะรัฐมนตรี หรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่กำหนดรายชื่อบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรใดเป็นผู้ที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย โดยสำนักงาน ปปง. ให้ความเห็นชอบผ่านคณะกรรมการธุรกรรมพิจารณาส่งรายชื่อผู้นั้นให้พนักงานอัยการพิจารณายื่นคำร้องฝ่ายเดียวขอให้ศาลมีคำสั่งเป็นบุคคลถูกกำหนดในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า บุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรใด มีพฤติการณ์ที่อาจเกี่ยวข้องหรือการสนับสนุนทางการเงิน แก่การก่อการร้าย และเกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

พระราชบัญญัติฉบับนี้ยังกำหนดความผิดมูลฐาน แก่ความผิดด้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ให้เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอก

เงิน และกำหนดให้ผู้สนับสนุนหรือผู้สมคบคิดในการกระทำความผิดต้องระวางโทษ เช่น เกี่ยวกับ
ตัวการในการกระทำความผิดนั้น และกรณีกระทำความผิดนอกราชอาณาจักรในบางกรณีต้องรับ
โทษในราชอาณาจักรด้วย

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ไพฑูรย์ ประเสริฐไกล
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	คณะวิทยาการจัดการ สาขาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ที่อยู่ปัจจุบัน	579/167 แขวงบางมด เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

